



GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 21

DOM
2018-10-12
Jönköping

Mål nr
B 1191-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Örebro tingsrätts dom den 6 april 2018 i mål nr B 3704-17, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)

Kammaråklagaren Louise Helleday, Åklagarkammaren i Örebro

Klagande (Målsägande)

Sekretess NN, se Partsbilaga sekretess

Ombud och målsägandebiträde: advokaten Elvy Wicklund, Advokatfirman KvinnoJuristen, Beväringsgatan 4 A, 703 65 Örebro

Ombud i substitution: jur. kand. Mathilda Toro Hartman, samma adress

Motpart (Tilltalad)

EMIL Ingemar Öhlund, 19900110-3259, Klövervägen 5 Lgh 1105, 169 59 Solna

Ombud och offentlig försvarare: advokaten Anders Ylönen, Advokathuset Actus AB Fabriksgatan 8, 702 10 Örebro

SAKEN

Försök till grov våldtäkt mot barn

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten

- dömer Emil Öhlund för försök till grov våldtäkt mot barn den 26 juli 2017, enligt 6 kap. 4 § första och tredje stycket och 15 § första stycket brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2018 samt 23 kap. 1 § brottsbalken,
- bestämmer påföljden till fängelse tre (3) år,
- beslutar att Emil Öhlund ska betala en avgift om 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond,
- bestämmer att Emil Öhlund ska betala skadestånd till Sekretess NN med 150 000 kr, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 juli 2017 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Dok.Id 272362

Postadress
Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress
Hovrättsgränd 4

Telefon
036-15 69 00
E-post: gota.hovratt@dom.se
www.gotahovratt.se

Telefax
036-15 65 36

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

Det som tingsrätten har beslutat om sekretess ska fortfarande gälla. Hovrätten beslutar att samma sekretessbestämmelse även i fortsättningen ska vara tillämplig på motsvarande uppgifter, vilka även i hovrätten har lagts fram vid den del av huvudförhandlingen som har hållits inom stängda dörrar, liksom på identitetsuppgifterna i partsbilaga till denna dom.

Anders Ylönen får ersättning av staten med 80 875 kr. Av beloppet avser 47 565 kr arbete, 6 610 kr tidsspillan, 10 525 kr utlägg och 16 175 kr mervärdesskatt.

Elvy Wicklund får ersättning av staten med 51 624 kr. Av beloppet avser 26 501 kr arbete, 7 470 kr tidsspillan, 7 328 kr utlägg och 10 325 kr mervärdesskatt.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska döma Emil Öhlund enligt åtalet för försök till grov våldtäkt mot barn.

Sekretess NN (i fortsättningen benämnd ”målsäganden”) har yrkat helt bifall till sin vid tingsrätten förda talan om skadestånd.

Emil Öhlund har motsatt sig att tingsrättens dom ändras och yrkat ersättning för rättegångskostnad i händelse av frikännande dom.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. På åklagarens begäran har i hovrätten hållits vittnesförhör med Johanna Elmersson, Mari Gustavsson, Jenny Jansson och Pernilla Bessgård. På åklagarens begäran har också hållits tilläggsförhör med Susann Mannerskog.

Av förhören i hovrätten framgår i huvudsak följande.

Johanna Elmersson: Hon är sjuksköterska på vuxen- och barnakuten. Det var hon och en kollega som tog emot målsäganden på barnakuten den aktuella dagen. Målsäganden kom in tillsammans med sina föräldrar och minst två poliser. Poliserna var uniformerade. När målsäganden kom in togs hon direkt in på ett undersökningsrum. I undersökningsrummet började de att prata med målsäganden och hörde efter vad som hänt. Målsäganden tog av sig kläderna. Hon vet inte hur lång tid det tog innan målsäganden tog av sig kläderna, men hon gjorde det inne på rummet. Det tog emellertid inte ”jättelång” tid. Rutinerna säger att kläderna ska läggas i separata pappåsar. Det skedde i detta fall, hon var nämligen med då. När plaggen lagts ner i påsarna ska de förslutas med en klisterlapp med patientens namn och personnummer. Kanterna på påsen sätts ihop och sedan sätts en lapp över. Det kan också förekomma att påsarna försluts genom att öppningarna häftas ihop. Hur de förslöts i detta fall kan hon inte säga säkert. Det var de två poliser som var med målsäganden när hon kom in

till sjukhuset som var med inne i undersökningsrummet. Därefter kom civila poliser och hämtade kläderna. Målsäganden kom på morgonen vid kl. 7 och om hon minns rätt var målsäganden kvar när hon gick hem för dagen, vid kl. 15.30. Målsäganden var i vart fall kvar under förmiddagen. – När de jobbar har de på sig vita arbetskläder.

Mari Gustavsson: Tidigt på morgonen den 26 juli 2017 var hon i kontakt med barnmottagningen på sjukhuset, dels för att få kontakt med målsäganden och hennes föräldrar, som hon fått uppgift om skulle befinna sig där, dels för att försäkra sig om att kläderna skulle bli omhändertagna. Hon talade då med en sjuksköterska och frågade henne om målsägandens kläder. Hon fick beskedet att de redan var omhändertagna och lagda i pappåsar. Vem som hade omhändertagit kläderna vet hon inte. Det skedde emellertid någon gång på morgonen, vid kl. 7.30-tiden. När de kom till sjukhuset befann sig målsäganden i ett undersökningsrum. Jenny Jansson gick in till henne. Själv tog hon kontakt med målsägandens föräldrar. Hon har en minnesbild av att kläderna var förpackade i pappåsar och hon tror att de stod inne på sjukhusexpeditionen. Senare på förmiddagen hämtade två kollegor påsarna, förmodligen var det Eleonore Bogges och Pernilla Bessgård.

Jenny Jansson: Målsägandens kläder omhändertogs på barnakuten samma morgon som händelsen ägde rum. Det vet hon eftersom hon och en annan utredare kom till sjukhuset för att ta en första kontakt med målsäganden och hennes vårdnadshavare och även för att försäkra sig om att kläderna skulle bli omhändertagna. Då fick hon beskedet att kläderna redan var tagna i beslag. När de träffade målsäganden och vårdnadshavarna såg de att pappåsar stod uppradade på golvet i personalutrymmet nere på barnakuten. När de frågade om det var målsägandens kläder bekräftade sjukhuspersonalen det. Påsarna var stängda och förslutna. Hon har inte handskats med påsarna. Hon vet inte vem som tog med sig påsarna, annat än att det var annan polispersonal som gjorde det. – Tiden för verkställighet av ett beslag förs in i beslagsprotokollet manuellt.

Pernilla Bessgård: Det var hon som skrev in beslaget av målsägandens kläder. Hon skrev in fel datum i beslagsprotokollet. Eleonore Bogges och hon åkte den aktuella dagen ner till sjukhuset. Där träffade de en sjuksköterska som visade dem var

pappåsarna med kläder fanns. Kläderna var redan omhändertagna enligt de rutiner som finns. Påsarna var förslutna och märkta. Hur de var förslutna minns hon dock inte. De tog sedan med sig kläderna till polisstationen. Väl där låste hon in dem. De skrevs emellertid in i systemet först dagen efter. Hon öppnade aldrig påsarna. Att fel datum angavs i beslagsprotokollet beror sannolikt på den mänskliga faktorn. Att en annan polisman angivits i beslagsprotokollet beror sannolikt på att det var han som först var med målsäganden på sjukhuset.

Susann Mannerskog: Målsägandens och misstänkts kläder fibersäkrades i samband med att de kom in till NFC. Det skedde för att de inte skulle kontamineras. Därefter har olika undersökningar i mikroskop gjorts. De blå polyesterfibrer som funnits på målsägandens tröja är mycket ovanliga. Det är helt enkelt mycket svårt att hitta annat likadant material som av en slump skulle överensstämma. Omständigheter som vägts in i resultatet grad + 2 är bl.a. kunskapen om hur ovanliga blå polyesterfibrer är, hur många fibrer som hittats och hur jackan hanterats. Slutsatsen som tingsrätten dragit om att utredningen inte ger mer vid handen än att fibrerna, som återfunnits på tröjan, kan ha sitt ursprung från Emil Öhlunds jacka men att fibrerna lika väl kan ha sitt ursprung från ett annat plagg under förutsättning att plagget genomgått färgbadd av samma slag som jackan, är ett missförstånd. En exakt likadan jacka som kommer från samma tygbal kan visserligen ha överensstämmande fibrer, men det förutsätter också att fibrernas förvärvade egenskaper är samma. Det är mycket ovanligt att hitta en sådan jacka med sådana fibrer. Denna möjlighet har också beaktats i resultatet. Antalet blå Fjällräven-jackor som finns spelar däremot ingen roll. Grad + 2 kan översättas med att det är minst 100 gånger mer sannolikt att jackan varit i kontakt med tröjan, än att den inte har det. Möjligheten att tröjan varit i s.k. indirekt kontakt med funna fibrer har beaktats i resultatet grad + 2. Att det inte hittats några fibrer på jackan är inte konstigt, eftersom den omhändertagits först några dagar efter det att kontakten mellan plaggen ska ha ägt rum. Det är vidare mycket ovanligt att få resultatet grad + 4 vid en fiberundersökning. Resultatet grad + 3 är inte så ovanligt, men den slutsatsen förutsätter i regel att fibrer hittas på båda plaggen.

Skuld*Allmänna utgångspunkter*

Av 35 kap. 1 § rättegångsbalken följer att domstolen har att avgöra vad som är bevisat i målet efter en samvetsgrann prövning av allt som har förekommit. Utgångspunkten är att det råder fri bevisföring och fri bevisprövning. Detta innebär dock inte att värderingen av bevisningen är helt överlämnad åt domstolens skönsmässiga bedömning. Istället ska analysen av denna vara objektivt grundad och utföras på ett strukturerat sätt. I brottmål gäller vidare att det är åklagaren, eller i förekommande fall målsäganden, som har bevisbördan. Beviskravet i brottmål brukar uttryckas som att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till den åtalade gärningen (se bl.a. NJA 2015 s. 702). För att Emil Öhlund ska dömas för försök till grov våldtäkt mot barn krävs därför att det inte råder några rimliga tvivel om att han agerat på sätt som åklagaren påstått.

I målet har åberopats s.k. identifikationsbevisning. Om sådan bevisning kan följande sägas. Utpekanden i rättssalen bör inte tillmätas något större bevisvärde, särskilt inte när utpekandet föregåtts av tidigare identifikation från samma person, t.ex. under förundersökningen. Om annan identifikationsbevisning gäller att stor försiktighet måste iakttas vid värderingen av sådan, framförallt när en målsägande eller ett vittne pekar ut en för honom eller henne tidigare okänd person. Värdet av en konfrontation är beroende av om den genomförts på sådant sätt att målsäganden eller vittnet inte utsatts för någon form av påverkan. Det är t.ex. lämpligt att konfrontationen leds av en polisman som inte tidigare deltagit i förundersökningen. Helst bör polismannen inte veta vem den misstänkte är. De aktörer som är närvarande vid konfrontationen bör också hålla sig fullständigt passiva för att undvika varje form av påverkan, medveten eller omedveten. Vid konfrontationer bör vidare urvalet av figuranter stämma med målsägandens eller vittnets allmänna beskrivning. Ingen av figuranterna bör i nämnvärd grad avvika från de övriga. De får emellertid inte heller vara maximalt lika. Den misstänktes försvarare bör ges möjlighet att granska konfrontationsmaterialet i förväg. Vittnet eller målsäganden ska först ha fått lämna signalementsuppgifter.

Konfrontationen bör vidare ske genom s.k. sekventiell förevisning och målsäganden eller vittnet bör, med hänsyn till risken för inläring, konfronteras med den misstänkte personen vid endast ett tillfälle för att resultatet ska ha ett högt bevisvärde (se rättsfallen RH 1997:11 och RH 2011:35).

Frågan om det är styrkt att målsäganden utsatts för den gärning som anges i åklagarens gärningsbeskrivning

I denna del gör hovrätten samma bedömning som tingsrätten. Hovrätten instämmer alltså i tingsrättens värdering av målsäganden och hennes berättelse. Hon har enligt hovrättens mening gjort ett trovärdigt och redigt intryck. Vidare har hennes berättelse varit klar, sammanhängande, fri från motsägelser av betydelse och detaljrik, särskilt sett i ljuset av hennes i sammanhanget låga ålder. Hon har lämnat ett fåtal uppgifter som i och för sig kan ifrågasättas, främst att hon ska ha fått något tablettliknande i munnen och att hon fått gärningsmannens blod i munnen efter att ha bitit honom. De är dock inte av sådant slag att de förringar värdet av hennes berättelse i övrigt, i vart fall inte i någon större utsträckning. Genom hennes berättelse i förening med vad vittnena uppgett är det således styrkt att gärningsmannen greppat tag i och burit iväg henne samtidigt som han hållit för hennes mun. Därefter har han kastat henne till marken, tryckt ned henne och hållit fast henne samt fört in en hand innanför hennes byxor och trosor. Våldet har orsakat målsäganden smärta, blodvite, hudavskrapningar på huvudet och på ryggen, slemhinneskador i munnen och på underläppen, underhudsblödningar i ansiktet, på armarna och på buken samt rodnader bakom ena örat och på buken. Hur gärningen ska rubriceras återkommer hovrätten till, förutsatt att frågan om det är styrkt att Emil Öhlund är gärningsman besvaras jakande.

Frågan om det är styrkt att Emil Öhlund är gärningsman

Frågan besvaras efter en genomgång av de faktiska förhållanden och den bevisning som åklagaren och Emil Öhlund åberopat, se nedan under respektive rubrik. Inledningsvis konstaterar hovrätten emellertid följande.

Den aktuella morgonen var målsäganden på väg till skolan. Hon blev överfallen i anslutning till att hon skulle gå in på Oskarstorget. Namnet är lite missvisande; det är snarare en park än ett torg. Efter övergreppet fortsatte målsäganden gå genom parken, mot den ICA-affär som ligger i anslutning till parken.

Anette Idestål var på väg till sitt arbete när hon hörde målsäganden skrika. När hon väl fick syn på målsäganden låg målsäganden på marken. Gärningsmannen befann sig då över henne. Anette Idestål fick ögonkontakt med gärningsmannen, men vände för en kort stund bort blicken. När hon återigen tittade åt gärningsmannens håll var han borta och målsäganden på väg ut ur parken, mot ICA. Anette Idestål körde därefter fram sin bil och fick då kontakt med målsäganden. Därefter ringde hon till SOS.

Joanna Schröder såg i princip hela händelseförloppet. Början av angreppet såg hon inifrån sin lägenhet på adressen Oskarstorget 14. Lägenheten ligger på bottenvåningen. Hon förflyttade sig emellertid ut till trapphuset. Genom trapphusets port såg hon, från endast några meters håll, gärningsmannen halvspringa förbi, ner mot Akensgatan. Hon gick sedan ut ur porten, iklädd endast morgonrock. Väl utomhus ringde hon till SOS.

Mindaugas Dapsauskas såg delar av händelseförloppet från sin lägenhet på adressen Oskarstorget 16 C. Lägenheten ligger på fjärde våningen. Han såg gärningsmannen, med ryggen vänd mot honom, sitta över en flicka samt att gärningsmannen sedan reste sig och sprang iväg. Mindaugas Dapsauskas sprang ut från sin bostad, för att försöka få tag i gärningsmannen. Han sprang mot Oskarsparken, som ligger en bit bort från Oskarstorget, men såg inte gärningsmannen.

Emil Öhlund hade den föregående kvällen och natten varit ute på krogen. Efter att ha varit på krogen gick han och hans vänner på efterfest. Efterfesten ägde rum på studentområdet i Örebro, där hans vän Max Brintler bodde. Emil Öhlund bodde vid tidpunkten för händelsen på adressen Oskarstorget 12.

Var Emil Öhlund befann sig vid tidpunkten för brottets förövande

Målsäganden har berättat att hon efter övergreppet sett gärningsmannen gå rakt över vägen, mot det valv som ligger mellan Oskarstorget 14 och 12. Valvet leder in till den

innergård, från vilken man bl.a. kan ta sig in bakvägen till Oskarstorget 12. Målsäganden har vidare berättat att hon härefter vände bort blicken från gärningsmannen under en kortare stund och att han, när hon väl vänt blicken åter åt hans håll, varit försvunnen. Hon har därför dragit slutsatsen att gärningsmannen gått in antingen i någon av portarna till Oskartorget 14 eller 12 eller in i valvet.

Anette Idestål och Joanna Schröder ringde alltså oberoende av varandra larmsamtal till SOS och kopplades därifrån vidare till polisens larmcentral. Anette Ideståls samtal till SOS kopplades upp kl. 06.37.47 och Joanna Schröders kl. 06.38.28. Joanna Schröder gick under samtalet åter in i lägenhetshuset på Oskarstorget 14. Det skedde endast några sekunder efter kl. 06.40. Samtalen ringdes således i nästintill omedelbar anslutning till att brottet förövades. Angreppet pågick dessutom under en mycket kort tid. Det innebär att tiden för när gärningen begicks kan placeras till högst någon minut innan samtalen ringdes in.

Ola Johansson, som bodde i en lägenhet på adressen Oskarstorget 12 vid tidpunkten för händelsen, har berättat att han lämnade sin lägenhet runt kl. 06.40 den aktuella morgonen. När han passerade bottenvåningen såg han en man gå in i vad som visade sig vara Emil Öhlunds lägenhet; mannen föreföll stressad och verkade vilja undvika att bli sedd. Emil Öhlund har inte påstått att någon annan än han gått in i hans lägenhet den aktuella morgonen. Det får därför anses klarlagt att det var Emil Öhlund som Ola Johansson såg. Väl utanför porten till lägenhetshuset lade Ola Johansson märke till en kvinna iklädd morgonrock. Hon talade i telefon och såvitt han kunde bedöma, med polisen. Enligt hovrättens mening kan det inte ha varit någon annan än Joanna Schröder som han då såg. Av det anförda kan slutsatsen dras att Emil Öhlund gått in i sin lägenhet efter det att gärningen förövats, men före kl. 06.40, dvs. då Joanna Schröder gick in i sin port.

När det gäller Emil Öhlunds förehavanden den aktuella morgonen framgår av framförallt förhören med Anna Danielsson och Rebecka Utterheim samt kvittot utvisande inköp som Emil Öhlund gjort på den till studentområdet intilliggande bensinmacken Circle K (tidigare Statoil) att han lämnade efterfesten cirka kl. 06.10.

Det sagda ger vid handen att Emil Öhlund har befunnit sig i närheten av brottsplatsen, i anslutning till att brottet begicks. Han har också tidsmässigt haft förutsättningar att begå brottet. Sett sammantaget med Ola Johanssons beskrivning av Emil Öhlunds uppträdande när han gick in i sin lägenhet talar nu nämnda omständigheter i någon mån för att Emil Öhlund är gärningsman.

Observationer av gärningsmannen som målsäganden och vittnen gjort på brottsplatsen

I enlighet med vad som anförts ovan om tillförlitligheten av målsägandens uppgifter finns goda skäl att värdera även hennes iakttagelser av gärningsmannen förhållandevis högt, trots att hon gjort dessa under och kort tid efter övergreppet. Målsäganden har uppgett att gärningsmannen bar jeansblå byxor, en ljusare blåaktig jacka och svarta eller vita skor. Såvitt gäller jackan har hon särskilt anmärkt att den hade två utanpåliggande fickor längst ner samt åtminstone en i brösthöjd. Hon har vidare beskrivit att han hade kortare brunt hår, men med lite längre lugg som ”stack upp lite”, och skägg: inte så mycket på kinderna men mer mot käkbenet och halsen.

Anette Idestål har berättat att gärningsmannen var av ”europeiskt utseende”, mörklädd och hade en ljusblå skjorta eller tröja på sig. Enligt hennes uppfattning hade han en kortärmad skjorta eller t-shirt. Joanna Schröder, som sett gärningsmannen framifrån på endast några meters avstånd, har uppgett att han hade ”mellanbrunt” lite kortare hår, men med längre lugg, och lite skägg. Enligt henne bar han svarta byxor, en ljusblå, sportigare jacka samt en ljusblåaktig skjorta. Mindaugas Dapsauskas har beskrivit att gärningsmannen var rundlagd, skäggig och hade lite längre hår, som fladdrade när denne sprang. Han har berättat att gärningsmannen var klädd i en ljusblå eller ljusgrå jacka av polyester och ljusare shorts, som nådde under knäna.

Av de fyra har målsäganden och Joanna Schröder sett gärningsmannen på närmast avstånd och under längst tid. Joanna Schröder har dessutom varit mycket nyanserad i sin redogörelse för såväl det inträffade som signalementet på gärningsmannen. Anette Idestål har berättat att hon, när hon fick syn på målsäganden och gärningsmannen, först inte förstod vad som hände och att hon i det inledande skedet vände sig bort från gärningsmannen, mot sin bil. Hon fick nämligen en ingivelse att lämna sina väskor i bilen, för att därefter kunna agera på något sätt. Detta har hon senare beskrivit som ett

”hjärnsläpp”. När hon åter tittade mot gärningsmannen var han försvunnen ur hennes synfält. Mindaugas Dapsauskas har sett gärningsmannen från längst avstånd, från sin lägenhet på fjärde våningsplanet. Mot nu angiven bakgrund konstaterar hovrätten att Joanna Schröder, som huvudsakligen gjorde sina iakttagelser inomhus och i trapphuset, och målsäganden måste ha haft bäst förutsättningar att göra iakttagelser av gärningsmannens utseende och klädsel. Det finns därför god anledning att värdera deras uppgifter som klart mer tillförlitliga. Hovrätten konstaterar vidare att de signalement som Joanna Schröder och målsäganden lämnat i fråga om utseende och klädsel på gärningsmannen är i huvudsak överensstämmande. Signalementen stämmer också väl in på Emil Öhlunds utseende och hur han – enligt vad som framgår av en bild från en övervakningskamera på ICA Maxi Universitet som togs tidigare under natten – var klädd den aktuella morgonen. Denna omständighet talar med inte obetydlig styrka för att Emil Öhlund är gärningsman.

Värderingen av identifikationsbevisningen

Joanna Schröder har vid huvudförhandlingen i tingsrätten uppgett att Emil Öhlund, när hon sett honom i rättssalen, stämt ganska väl överens med den bild hon haft av gärningsmannens ansikte. Anette Idestål har vid huvudförhandlingen i tingsrätten uppgett att Emil Öhlund, när hon sett honom i rättssalen, varit ”skrämmande lik profilmässigt” den man hon såg vid gärningstillfället. I enlighet med vad som redogjorts för ovan är värdet av dessa utpekanden emellertid ytterst begränsat, trots att Anette Idestål inte i förväg har pekat ut Emil Öhlund vid fotokonfrontationen.

Vad gäller den konfrontation med levande figuranter som målsäganden genomförde, i fortsättningen benämnd ”livekonfrontation”, gör hovrätten följande överväganden. Målsäganden har i konfrontationen pekat ut Emil Öhlund som gärningsman. Hovrätten konstaterar att endast några av figuranterna i konfrontationen har överensstämt med det signalement som målsäganden lämnat. Dessutom har endast några av dem uppvisat större likheter med varandra. Vid livekonfrontationen har en polisman, som kände till att Emil Öhlund var misstänkt, varit närvarande. Mellan henne och målsäganden förekom också viss kroppskontakt. Kroppskontakten uppstod dock först i samband med att figurant nummer sex förevisades, dvs. efter det att Emil Öhlund förevisats första gången. I samband med att Emil Öhlund skulle förevisas målsäganden en andra

gång var kroppskontakten mellan polismannen och målsäganden hastigt övergående. Målsägandens utpekande av Emil Öhlund har varit mycket tydligt och bestämt, även om det rört sig om en tidigare för henne okänd person och det har skett efter det att hon bett att få se Emil Öhlund en andra gång. Särskild vikt fäster hovrätten vid målsägandens starka reaktion vid utpekandet. Den har framstått som mycket trovärdig. Även med beaktande av de invändningar som rests mot livekonfrontationen ovan har därför målsägandens utpekande ett tämligen högt bevisvärde för att Emil Öhlund eller en person som är snarlik honom är gärningsman. Att hon senare och då spontant pekat ut två andra män såsom varande lika gärningsmannen påverkar inte styrkan av utpekandet i nämnvärd utsträckning. Det kan noteras att dessa båda män utseendemässigt företer klara likheter med Emil Öhlund.

När det gäller Joanna Schröders och Anette Ideståls fotokonfrontationer gör hovrätten följande överväganden. Joanna Schröder och Anette Idestål har förevisats samma bilder. Även beträffande dessa figuranter kan viss kritik riktas mot bristen på likhet dels dem emellan, dels i förhållande till lämnade signalement. Likaså skiljer sig Emil Öhlunds fotografi från de andra såtillvida att hans fotografi saknat ram. Försvaren har inte heller fått möjlighet att granska materialet i förväg. Joanna Schröder har som ovan redogjorts för, näst efter målsäganden, haft bäst förutsättningar att göra iakttagelser av gärningsmannen; hon har sett honom på nära håll och under en förhållandevis lång tid. Joanna Schröder har också vid fotokonfrontationen pekat ut Emil Öhlund som gärningsman. Bilden av honom kändes enligt henne ”våldigt träffande rent utseendemässigt”. Även med beaktande av de brister som redogjorts för ovan får därför Joanna Schröders utpekande ett tämligen högt bevisvärde. Anette Idestål har vid fotokonfrontationen inte visat särskilt intresse för Emil Öhlund, utan istället för två andra figuranter. Samma invändningar som rests ovan om tillförlitligheten av hennes uppgifter gör sig emellertid gällande även i detta avseende. Dessutom framgår av hennes egna uppgifter att hon inte sett gärningsmannens ansikte annat än under några sekunder samt att det skett i samband med att gärningsmannen lutat huvudet åt sidan. Sammantaget ger detta vid handen att de uppgifter Anette Idestål lämnat i samband med fotokonfrontationen måste värderas med stor försiktighet. De går därför inte att dra några slutsatser av dem, i någon riktning.

Värderingen av resultatet från fiberundersökningen

Vid undersökning av om Emil Öhlunds jacka och/eller skjorta har varit i kontakt med målsägandens ryggsäck, byxor och/eller tröja har NFC konstaterat att tyget i jackan utgörs av bl.a. blå polyesterfibrer som avges i måttligt antal vid kontakt. NFC har vid undersökningen iakttagit tolv fibrer på tröjan och två fibrer på ryggsäcken. Dessa har i undersökta avseenden överensstämt med polyesterfibrerna i jackan (den s.k. källnivån). Slutsatsen som NFC dragit av fiberundersökningen är att resultaten talar för att den misstänktes jacka har varit i direktkontakt med målsägandens tröja (grad + 2, dvs. att det bedöms vara mer sannolikt att få dessa resultat om huvudhypotesen är sann [*att jackan varit i kontakt med tröjan, hovrättens anm.*] än om den alternativa hypotesen är sann [*att jackan inte varit i kontakt med tröjan, hovrättens anm.*]), den s.k. aktivitetsnivån.

Susann Mannerskog, som gjort undersökningen och skrivit utlåtandet, har berättat att det är mycket ovanligt att hitta likadana blå polyesterfibrer av en slump, att det också är mycket ovanligt att en likadan jacka skulle avge överensstämmande fibrer, eftersom det skulle kräva att även förvärvade egenskaper till följd av bruk, tvätt etc. är samma, att det vid bedömningen vägts in att fibrerna kunnat överföras genom s.k. indirekt kontakt samt att avsaknaden av fibrer från målsägandens tröja på jackan kan förklaras av den tid som gått mellan den påstådda händelsen och tidpunkten för när jackan omhändertogs; ett sådant fynd är vidare något som hade kunnat leda till ett högre resultat på den s.k. aktivitetsnivån. Till detta kommer att den polisman som omhändertagit såväl Emil Öhlunds skjorta som jacka och skor har upplevt plaggen som ”nytvättade”. Enligt hovrättens mening talar resultatet från fiberundersökningen mycket starkt för att målsägandens tröja varit i direktkontakt med Emil Öhlunds jacka. Genom vad Johanna Elmersson, Mari Gustavsson, Jenny Jansson och Pernilla Bessgård uppgett är utrett att målsägandens kläder omhändertagits i omedelbar anslutning till att hon kommit till sjukhuset samma dag som gärningen inträffade. Av deras uppgifter kan därför slutsatsen dras att det kan uteslutas att någon kontamination av tröjan skett. Sammantaget innebär det sagda att resultatet från fiberundersökningen får ett starkt bevisvärde för påståendet att Emil Öhlund är gärningsman.

Emil Öhlunds tänkbara motivbild

Av utredningen framgår att Emil Öhlund gjort sökningar på s.k. torrent-sidor med sökord som "porn young" och "småflickor". Likaså framgår av internethistoriken i hans dator att han besökt webbsidor med titlar som "child porn torrent" och "porn homemade young abuse". Dessa har enligt utredare med stor sannolikhet föregåtts av en sökning. Nu nämnda omständigheter styrker hovrätten ytterligare i uppfattningen att Emil Öhlund är gärningsman. Den övriga bevisning åklagaren åberopat i denna del, dvs. konversationer och fotografier från en s.k. gruppchatt samt journalutdrag, är emellertid inte av sådant slag att den inverkar i någon riktning på bedömningen av om Emil Öhlund är gärningsman.

Sammanfattande bedömning av åklagarens bevisning

Det sammanvägda värdet av hittills redogjorda förhållanden, dvs. att Emil Öhlund vid tidpunkten för brottet befann sig i anslutning till brottsplatsen, de observationer av gärningsmannens utseende, klädsel och beteende som målsäganden och vittnena gjort på brottsplatsen, identifikationsbevisningen, resultatet av fiberundersökningen och Emil Öhlunds tänkbara motivbild, är av sådan styrka att beviskravet i och för sig är uppnått. För att veta om åtalet är styrkt och det visats att Emil Öhlund är gärningsman måste dock hans egen berättelse granskas. Frågan är därför om Emil Öhlunds berättelse förtar styrkan i åklagarens bevisning.

Värderingen av Emil Öhlunds berättelse och av honom åberopad bevisning

Emil Öhlund har berättat att han, efter att ha varit på bensinmacken Circle K på Almbyplan, gick Rudbecksgatan fram till dess han kom till hamburgerrestaurangen Max. Dit gick han eftersom han fortfarande var hungrig. Restaurangen var emellertid stängd. Enligt honom gick han sedan hem via Kasten Ottergatan, Nygatan och Rådmansgatan. Genom att ta denna väg nådde han sitt lägenhetshus från baksidan. För att kunna komma hem denna väg var han tvungen att hoppa över ett staket. Väl hemma gick han och lade sig utan att äta något. Han kontrollerade inte ens om det fanns något att äta. Av kvittot från bensinmacken som Emil Öhlund gick till efter att ha lämnat efterfesten framgår att han inhandlat två varmkorvar med bröd och en glass. Det framstår därför som något märkligt att Emil Öhlund därefter valde att bege sig till en hamburgerrestaurang under förevändningen att vara fortsatt hungrig, särskilt sett i

ljuset av att han inte varit intresserad av att äta något när han väl kom hem. Likaså förefaller valet av väg hem från hamburgerrestaurangen, en omväg om cirka 80 meter, märkligt. Emil Öhlunds meddelande senare under dagen till Max Brintler, med innebörden att han "missade avspärrningen" när han gick hem, framstår också som motsägelsefullt, givet den väg han påstått sig ha tagit. Hovrätten kan även konstatera att om man väljer närmsta vägen från bensinmacken till Oskarstorget 12 passerar man rimligen brottsplatsen.

Såvitt gäller de sökningar Emil Öhlund gjort på s.k. torrent-sidor, t.ex. "småflickor", har han förklarat att dessa inte avsåg småbarn, utan istället personer som var "mindre i kroppen". Han har förnekat att han ska ha gjort de sökningar som redovisas på sidan 7 och 8 i tilläggsprotokollet, t.ex. "child porn torrent". De var enligt honom sökförslag som han klickat sig vidare från. Han har berättat att han inte aktivt raderat sin webbhistorik den 25 juli 2017 eller senare, även om han ibland brukar tömma historiken. För hovrätten framstår Emil Öhlunds förklaringar i nu nämnda avseende emellertid vara konstruerade.

Sett i ljuset av åklagarens bevisning innebär det sagda sammantaget att Emil Öhlunds berättelse framstår som en efterhandskonstruktion.

Emil Öhlund har vidare anfört att han inte kan vara gärningsman, eftersom målsäganden berättat att hon bitit gärningsmannen i handen och att han enligt intyg över rättsmedicinsk kroppsundersökning inte uppvisat några skador på händerna. Det kan konstateras att undersökningen gjordes först den 28 juli 2017. Målsäganden har berättat att hon fick gärningsmannens blod i sin mun i samband med bettet. Den uppgiften motsägs emellertid av att det vid s.k. DNA-undersökning på målsäganden och av hennes kläder funnits blodspår endast från henne. Målsäganden har dessutom berättat att gärningsmannen inte skrek i samband med bettet. Mot bakgrund av vad som nu redogjorts för får därför avsaknaden av skador på Emil Öhlunds hand inte annat än marginell betydelse i förhållande till påståendet att han är gärningsman. Lika marginell betydelse får enligt hovrättens mening uppgiften att en polishund som sökt spår efter gärningsmannen vid brottsplatsen visat intresse vid adressen Nygatan 82.

Slutsats i frågan om det är styrkt att Emil Öhlund är gärningsman

Det sammanvägda värdet av åklagarens bevisning är av sådan styrka att beviskravet är uppnått. I enlighet med vad som redogjorts för ovan framstår Emil Öhlunds berättelse som en efterhandskonstruktion. Den förtar därför inte styrkan i åklagarens bevisning. Det gör inte heller den bevisning som Emil Öhlund åberopat. Det innebär att det är ställt utom rimligt tvivel att Emil Öhlund är gärningsman.

Rubricering

Den som har samlag med ett barn under femton år eller som med ett sådant barn genomför annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag döms för våldtäkt mot barn. Vid bedömning av om ett sådant brott är grovt ska det särskilt beaktas bl.a. om gärningsmannen använt våld eller hot om brottslig gärning eller om gärningsmannen med hänsyn till tillvägagångssättet eller barnets låga ålder eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet (6 kap. 4 § första och tredje stycket brottsbalken).

Vid rubriceringen av ett försöksbrott måste beaktas att uppsåtskravet vid försök har karaktär av överskjutande uppsåt. Gärningsmannen ska nämligen ha uppsåt att göra något som sträcker sig utöver vad som faktiskt skett. Vid, som i detta fall, s.k. oavslutade försök, krävs i nu relevanta avseenden att gärningsmannen format en avsikt att göra något, nämligen att föröva den ännu inte utförda delen av gärningen (Asp m.fl., Kriminalrättens grunder, 2 uppl., s. 399 f.).

Joanna Schröder har berättat att hon sett att Emil Öhlund ”grejade” med sina byxor och gylf. Mindaugas Dapsauskas har uppgett att han sett Emil Öhlund springa på ett konstigt sätt och ”fixa” med sina byxor. Även om detta agerande i någon mån talar för att Emil Öhlund knäppt upp eller avsett att knäppa upp sina byxor ger utredningen inte tillräckligt stöd för att Emil Öhlund haft för avsikt att genomföra ett vaginalt samlag med målsäganden. Emil Öhlund har emellertid burit iväg målsäganden en bit, till en mer undanskynd plats, där han tryckt ned henne på marken. Målsäganden har berättat att Emil Öhlund berört henne med sin hand innanför hennes trosor ”nästan bredvid strecket, men inte helt”, åsyftandes slidan. Mot denna bakgrund har Emil Öhlund visat

att han i vart fall haft för avsikt att med sina fingrar varaktigt beröra eller penetrera målsägandens slida. Ett sådant handlande hade varit en sådan annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar skulle ha varit jämförlig med samlag. Med hänsyn till detta samt till att Emil Öhlund med våld överfallit och försökt betvinga ett åttaårigt barn ska gärningen rubriceras som försök till grov våldtäkt mot barn.

Påföljd

Emil Öhlund är tidigare ostraffad. Han har i hovrätten berättat att han bl.a. fått byta bostadsort på grund av misstankarna som riktats mot honom. Vidare har han berättat att han för närvarande är sjukskriven på grund av sjukdomen clippers. Han har också uppgett att han på grund av misstankarna förbjudits att genomföra praktik inom ramen för sin sjuksköterskeutbildning och därigenom hindrats att slutföra utbildningen.

Emil Öhlund döms nu för försök till grov våldtäkt mot barn. Den konkreta faran att handlingen skulle ha lett till brottets fullbordan har varit stor och det har endast berott på tillfälliga omständigheter att så inte skett. Gärningen har dessutom varit långt framskriden. Mot denna bakgrund uppgår straffvärdet, även sedan hovrätten beaktat att Emil Öhlund enligt egen utsago förlorat möjligheten att slutföra sin utbildning, till fängelse i tre år. Vad Emil Öhlund i övrigt anfört kan inte påverka straffvärdet i mildrande riktning. Vid ett så pass högt straffvärde är annan påföljd än fängelse utesluten. Påföljden bestäms därför till fängelse i tre år.

Skadestånd

Vid ovan angiven utgång är Emil Öhlund skadeståndsskyldig gentemot målsäganden. Genom vad som förevarit har hon styrkt sin rätt till yrkat belopp såvitt avser kränkning. Hon har dock inte fullt ut styrkt sin rätt till yrkat belopp för sveda och värk. I denna del får hon därför anses skäligen tillgodosedd med ett belopp om 25 000 kr. Det innebär att Emil Öhlund ska förpliktas att till henne betala 150 000 kr jämte viss ränta.

Övrigt

Åklagaren har inte ansett skäl föreligga att begära Emil Öhlund häktad. Vid sådant förhållande och då Emil Öhlund inställt sig till hovrättens huvudförhandling anser inte hovrätten att det finns tillräckliga skäl för att besluta att han ska häktas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 9 november 2018.

I avgörandet har hovrättslagmannen Linda Hallstedt, hovrättsrådet Mattias Henriksson, tf. hovrättsassessorn Wilhelm Rönnqvist (referent) samt nämndemännen Christina Åkerman och Gunnar Hjærtqvist deltagit.

Hovrätten är enig.

AVRÄKNINGSUNDERLAG finns i hovrättens akt.



ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 8

DOM
2018-04-06
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 3704-17

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

EMIL Ingemar Öhlund, 19900110-3259
Klövervägen 5 Lgh 1105
169 59 Solna

Offentlig försvarare:

Advokat Anders Ylönen
Advokathuset Actus AB
Fabriksgatan 8
702 10 Örebro

Åklagare

Kammaråklagare Louise Helleday
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634
701 16 Örebro

Målsägande

Sekretess NN, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Beväringsgatan 4 A
703 65 Örebro

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Försök till grov våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st och 3 st och 15 § 1 st samt 23 kap 1 § brottsbalken
2017-07-26
2. Stöld, 8 kap 1 § brottsbalken
2017-11-27

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 383 701 47 Örebro	Järnvägsgatan 1 A	019-16 63 00 E-post: orebro.tingsratt@dom.se www.orebrotingsratt.domstol.se	019-26 28 06	måndag - fredag 08:30-16:00

Skadestånd

Sekretess NN:s skadeståndsyrkande ogillas.

Häktning m.m.

Häktningsyrkandet ogillas.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig för de uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja identiteten på målsäganden och målsägandens föräldrar. Detta innefattar identitetsuppgifter men även andra uppgifter som kan leda till att identiteterna går att klarlägga, såväl i text som i bild. Samma sekretessbestämmelse ska även vara tillämplig på identitetsuppgifterna i sekretessbilaga till denna dom.

Ersättning

1. Anders Ylönen tillerkänns ersättning av allmänna medel med 249 000 kr. Av beloppet avser 184 834 kr arbete, 13 695 kr tidspillan, 671 kr utlägg och 49 800 kr mervärdesskatt.
 2. Elvy Wicklund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 87 907 kr. Av beloppet avser 66 591 kr arbete, 3 735 kr tidspillan och 17 581 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaderna för försvararen och målsägandebiträdet enligt punkterna 1-2 ovan ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se bilaga 1.

Under åberopande av att det finns risk för att Emil Öhlund fortsätter att begå brott har åklagaren yrkat att tingsrätten genom beslut i dom förordnar att han ska häktas.

I anslutning till åtalet i åtalpunkten 1 har målsäganden NN fordrat skadestånd av Emil Öhlund med slutligen bestämda 175 000 kr, därav 125 000 kr för kränkning och 50 000 kr för sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 juli 2017 till dess betalning sker.

EMIL ÖHLUNDS INSTÄLLNING TILL ÅTALET

Emil Öhlund har förnekat gärningen enligt åtalpunkten 1.

Beträffande gärningen enligt åtalpunkten 2 har han vidgått de faktiska omständigheterna. Emellertid har han bestritt ansvar med hänvisning till att han inte haft uppsåt att begå brott. Han har även ifrågasatt påståendet om att det rört sig om ett olovligt tagande.

UTREDNINGEN I MÅLET**Åtalet i åtalpunkten 1**

Vid huvudförhandlingen har på åklagarens begäran spelats upp ett videoinspelat polisförhör, som hölls med målsägande NN den 27 juli 2017. Dessutom har det på åklagarens begäran spelats upp en film avseende en vallning i bil med målsäganden den 27 juli 2017 och en film gällande en vallning med målsäganden den 1 augusti

2017. Sedan åklagaren hemställt om det har det också spelats upp en film avseende ett tillfälle då målsäganden deltagit i konfrontation beträffande åtta figuranter.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med målsägandens båda föräldrar, vartill kommer att vittnesförhör hållits med Anette Idestål, Joanna Schröder, Ola Johansson, Mindaugas Dapsauskas, Max Brintler, Anna Danielsson, Rebecka Utterheim, Göran Schwartz, Susann Mannerskog och Eleonore Bogges. I målet har också Emil Öhlund hörts över åtalet.

Åklagaren har åberopat relativt omfattande skriftlig bevisning. Härtill kommer att det vid huvudförhandlingen spelats upp larmsamtal, som ringts av Anette Idestål och Joanna Schröder, och en film utan ljud avseende en vallning med Joanna Schröder.

Jämväl Emil Öhlund har hänfört sig till skriftlig bevisning.

I domen kommer åberopad bevisning att redovisas i relevanta delar.

Förhör med målsägande NN och hennes mamma

Vid det videoinspelade polisförhöret med målsägande NN har hon berättat bland annat att en ”kille” tog fast henne, att han höll sin ena hand för hennes mun, att han hade sin andra hand vid hennes nacke, att han slängde ner henne på marken, att hon då bet honom i ett finger, att hans ”tumme eller finger” var ”jättestor” när hon bet, att det då kom blod överallt, att det var hans blod, att han när hon bet honom höll på att röra hennes mun och ”privata ställe”, att hans ena hand var vid hennes ”privata ställe” innanför trosan, att han ”rör kanske nästan bredvid strecket, men inte helt” i ”kanske tre, två sekunder”, att hon skrek, att hon tror att han stod på knä, att hon försökte ställa sig upp men att han tryckte ner henne på hennes mage och rygg och tog samtidigt ner hennes huvud, att hon inte tror att han gjorde något med sina egna

kläder när hon var på marken, att hon svor när han sprang från platsen, att han sprang över vägen och in i ”typ ett hus eller bilgarage” eller ”vad ska jag säga”, att han sedan gick in där eller så var det någon dörr där, att han sprang i något av de där husen men han kan ju ha ”sprungit nu ut” eftersom hon tittade bort en stund mot en flicka, att en flicka hörde henne när han hade sprungit i väg, att hon då hade blod överallt, att flickan tog hand om henne, att hon fick sitta i en bil, att polisen kom till platsen, att även hennes föräldrar kom dit, att hon och hennes mamma fick åka ambulans, att hon fick byta kläder på sjukhuset eftersom polisen behövde titta på kläderna, att hon hade blåmärken när hon var hos doktorn, att mannen hade ”jeansblå” byxor och ”typ en blå jacka” och brunt hår, att hon inte vet vad det var för material i jackan, att det såg ut som att han hade svarta skor på sig när han sprang från platsen, att hon tror att det var mest svart färg på skorna men att det också såg ut som att det var vitt men hon ”vet inte”, att hon inte såg hans ansikte så mycket, att hon bara såg ”att det var så här ljus”, att hon ”känner igen han lite men” hon ”vet inte ansiktet, men om” hon ”skulle se kläderna å dä, då skulle” hon ”känt igen han”, att hon inte vet vad han hade för ansiktsform, att hans bruna hår inte var så långt, att hon tror att hon inte kommer ihåg något speciellt om hans ansikte, att hon inte såg så mycket av hans ansikte men hon såg ”att han hade typ skägg eller något lite, jätte, jätte lite”, att hon aldrig i sitt liv sett honom tidigare och att det var första gången som hon såg honom.

Vid vallning i bil den 27 juli 2017 har målsägande NN berättat om var hon befann sig när hon såg mannen sist samt tillagt bland annat att hon tror att han gick in dit ”eller dit eller dit” eller ”i den där tunnelsaken”, att hon tror att bilar kan köra in i ”tunnelsaken”, att hon tror att det var någon av tre dörrar, att hon tror att han gick in i någon av dessa ”för att han sprang mot dit” och att ”så precis när han sprang såg” hon inte honom ”men” hon tror att han sprang ”dit eller dit ner men där kanske med.”

Vid vallning den 1 augusti 2017 har målsägande NN berättat bland annat att mannen tog fast henne, att han höll för hennes mun, att han sedan bar henne så högt upp att hennes fötter inte nådde marken, att han slängde ner henne på marken, att hon då gjorde en ”snekullerbytta”, att han ställde sig på knä och höll en hand i hennes mun, att han tog sin andra hand genom hennes byxor, att han höll fast henne eftersom hon försökte ta sig upp, att han sprang över vägen och sedan gick han ”i den, den eller den gatan, ehh i dörrarna”, att hon var på gatan när hon såg honom sista gången eller ”här på gräset”, att hon tittade åt höger och tänkte att hon skulle gå till skolan och ”då var han borta”, att ”nu är” hon ”inte helt säker men” hon ”tror verkligen att han gick in i en av dom husen” och att hon tror det för att han sprang ”mitt dit”.

Målsägande NN:s mamma har berättat bland annat följande: Såvitt hon vet har ingen i målsägandens närhet en sådan jacka, som finns avbildad på sidorna 119 och 142 i förundersökningsprotokollet. – Tillsammans med målsäganden åkte hon ambulans till barnakuten. Där fanns det läkare och sjuksköterska, som hade plasthandskar på sig. Två polismän kom dit med papperspåsar. Målsägandens kläder togs om hand av polismännen.

Förhör med den tilltalade

Emil Öhlund har berättat bland annat följande: På dagen den 25 juli 2017 gjorde han inget speciellt. Samma dag på kvällen kom Max Brintler och en person vid namn Ali till hans bostad. De ”knackade på” hos honom och ville att han skulle följa med ”ut”. Emellertid var han inte så pigg på att göra det eftersom han hade tänkt lägga sig. Det blev dock så att han följde med Max Brintler och Ali. Först inhandlade de ”groggvirke” och sedan begav de sig till Alis bostad. Där delade Max Brintler, Ali och han lika på en flaska sprit. Flaskan innehöll 75 centiliter eller 1 liter. När de senare var på krogen drack han något glas vin. I samband med att de hade lämnat krogen tog de sig till Max Brintlers bostad. Där hade de och andra

personer en ”efterfest”. Han är osäker på när han gick från efterfesten. På ett bord i Max Brintlers bostad låg det en mobiltelefon. Enligt vad han har för sig visade den att klockan var 06.30. Klockan kan dock också ha varit 06.00. Från Max Brintlers bostad gick han på Rudbecksgatan; det var så att han bitvis ”småjoggade” vid övergångsställena. Eftersom han var hungrig handlade han något på en bensinstation kl 06.13. Därifrån fortsatte han på Rudbecksgatan till dess han kom till hamburgerrestaurangen Max. Den var dock stängd. Han gick vidare på Kasten Ottergatan för att sedan gå till vänster in på Nygatan. När han kom till korsningen med Rådmansgatan vek han av åt höger in på den gatan. Sedan följde han den till baksidan av det hus i vilket han bodde. Han hoppade över ett staket och gick sedan in i huset genom den dörr, som fanns på baksidan av huset. Därefter gick han in i sin lägenhet efter att ha låst upp lägenhetsdörren. Han kom hem ”strax före 7”. I det skedet när han gick in i lägenheten såg han ingen annan person. Han gick till sängs utan att dessförinnan ha ätit något i lägenheten. Vid 12-tiden vaknade han. Efter uppvaknandet läste han nyheter på ”NA” men han vet inte exakt när han gjorde det; han var ”dagen efter” när han ”bläddrade i mobilen”. Då fick han reda på att det hade hänt något på Oskarstorget. Enligt vad han tror tittade han ut genom ett fönster men han tänkte inte så mycket på saken. Han hade sms-kontakt med Max Brintler men då kände han inte till exakt var avspärningen fanns på Oskarstorget. Emellertid hade han läst om den i ”NA”. – Vid tillfället i fråga hade han på sig vita skor, jeans som var ”lite ljusa”, en blå skjorta och en jacka. Vid hemkomsten hängde han jackan vid dörren. De övriga kläderna lade han på golvet men han vet inte exakt var det skedde. Han hade bara en blå skjorta och den hittade han nog senare, varefter han hängde den på en galge. Den hade han inte tvättat innan den togs i beslag. Jackan använde han sedan när han senare var på massage och besökte en restaurang. I samband med att han skulle besöka en syster placerade han jackan och ett par skor i en påse. – När han gick hem från Max Brintlers bostad var han väldigt trött, varför han ville hem och sova. Det var så att han gick ”snabbt” när han inte ”småjoggade”. I samband med att han tidigare begett sig hem från Max Brintlers bostad hade han använt sig av flera olika vägar. Det vägval som han

gjorde den aktuella morgonen hade han använt sig av tidigare. För att ta sig in i huset i vilket han bodde brukade han gå genom en dörr på antingen fram- eller baksidan av huset. Han brukade sitta ganska mycket på innergården, som fanns på husets baksida. – För honom tog det normalt under 10 minuter att ta sig hem från Max Brintlers bostad. – För över 3 år sedan gjorde han sökningar på Torrent. Han sökte på några ord som finns i den återopade listan. Sökningarna var inte riktade mot småbarn utan avsåg personer, som var ”mindre i kroppen”. Ordet ”young” gällde att han ville titta på någon som var ”mindre i kroppen”. En sådan person kan vara 18 år. Ordet ”småflickor” syftar på ”flickor som är mindre i kroppen”. Det var fråga om ”en struntsökning”. Tidigare hade han aldrig gjort någon sökning på Torrent. De sökningar som redovisas på sidan 7 i listan har han aldrig gjort. Det var fråga om sökförslag, som han klickat sig vidare från. Han har inget intresse av barn. Hans intention var inte att titta på det som sökningarna avsåg. Han har inte aktivt raderat sin webbhistorik den 25 juli 2017 och senare men han brukar tömma historiken ibland. Det är så att han brukar söka i ”säkert läge” för att kunna ha det privat. Om man använder ”privat läge” i ”mobilen” sparar webbläsaren inte vad man sökt på och operatören kan inte heller se något. – Han kan ha ”vanligt sex”. Om en partner någon enstaka gång velat ha ”hårdare sex” har han haft det. En gång hade han ”rapesex” med en ”tjej” som ville ha det. Henne hade han träffat på krogen. Han tycker inte om att ta i för hårt eller ta ”stryptag”. Emellertid kan han ta ”stryptag” en kort stund. I sin sexualitet är han nyfiken på att ”testa nya grejor”. – Periodvis har han brukat mer alkohol än vad som är normalt för honom. Han kan få ”lite mer ångest” någon gång när han druckit alkohol. Till sin person är han ”lite mer introvert och tillbakadragen”. – Han och några ”kompisar” till honom brukar skriva till varandra i en grupp, som de kallar Magaluf. Det är bara ”grabbsnack” som de skriver där. På en hemsida har han sett vissa prylar, som han tyckte var märkliga. Det var därför han skrev ”sjukt” när han hade kontakt med kamrater på Magaluf. – Till den aktuella lägenheten flyttade han i april 2016.

Förhör med vissa vittnen

Anette Idestål har berättat bland annat följande: Den 26 juli 2017 cirka kl 06.30 kom hon ut från ett hus. Redan när hon var på innergården och på väg till sin bil hörde hon skrik. Hon såg att en kvinna var i ett fönster, varför hon insåg att det inte var en duva som lät. Det var fråga om ”gallskrik”. Vid tillfället hade hon väskor i händerna. Hon såg att en man tryckte ned en person mot marken. Som hon uppfattade det stod mannen på knä över någon. Den personen såg hon inget av i det skedet. Mannens huvud var lutat åt sidan när mannen och hon fick ögonkontakt med varandra. Hon såg mannens ansikte i några sekunder. Det var så att hon förstod att något hände, varför hon funderade över vad hon skulle göra. Hon övervägde att bege sig till bilen med väskorna men det gjorde hon inte. Emellertid vände hon bort blicken någon sekund. När hon återigen tittade åt det aktuella hållet var mannen borta. I det läget såg hon att den andra personen var ett barn, som var på väg ut från parken i riktning mot ”ICA”. Hon fick kontakt med barnet, som alltså var målsägande NN. I samband med det körde hon fram sin bil. Målsäganden var skräddad och ville gå till skolan. Dessutom grät målsäganden och tog sig för magen. Hon frågade vad som hade hänt och då trodde hon att det varit fråga om misshandel. Men målsäganden höll sin ena hand vid sitt underliv utanför sina byxor. Det var inte så att målsäganden nämnde att någon hade berört målsäganden innanför byxorna. Målsäganden verkade inte ha förstått vad som hade hänt och grät även sedan målsäganden hade satt sig i bilen. Hon, som är läkare, upplevde att målsäganden var i chock. Om gärningsmannen sade målsäganden ingenting förutom att hon uppgav att han hade försökt stoppa något i målsägandens mun. Med målsäganden hade hon kontakt i cirka 5 minuter innan polisen och målsägandens mamma kom till platsen. – Den aktuella mannen var ”mörklädd” och hade en ljusblå skjorta eller tröja. Det var en kortärmad skjorta eller t-shirt och hon såg hans bara armar. Han hade ett ”europeiskt utseende” och var inte ”mörkhyad”. Hon iakttog inte drag i mannens ansikte och kan inte med 100 procents säkerhet peka ut någon. När hon deltog i en fotokonfrontation tyckte hon att två bilder var ”ruskigt lika” Det var bild nr 8 och nr

3. Vad hon sade om bild 6 minns hon inte. Emellertid ifrågasätter hon inte att hon om den bilden sagt till polisen att ”ansiktsformen stämmer inte, han är lite plufsig och han ser ut att vara grövre i kroppsbyggnaden. Hårfärgen stämmer, men det är inte den jag har i mitt minne.”

Inför tingsrätten hördes Anette Idestål ytterligare en gång två dagar efter det första förhöret, varvid hon uppgav bland annat följande: Hon har flera olika jackor men har aldrig haft en sådan jacka, som finns på bild i målet. Inte heller känner hon till att hennes föräldrar eller vänner har en sådan jacka. Vid det aktuella tillfället satt målsäganden i bilen på passagerarsätet där fram. Då låg det inga kläder på den platsen. – I samband med att hon hördes första gången vid huvudförhandlingen tyckte hon att Emil Öhlund var ”skrämmande lik profilmässigt” den man som hon såg vid tillfället i fråga. Att så var fallet berättade hon för målsägandebiträdet i väntrummet när hon var klar med sitt förhör.

Joanna Schröder har berättat bland annat följande: Den 26 juli 2017 klev hon upp runt kl 06.00. I ett skede när hon skulle lämna köket hörde hon ett tydligt skrik. Detta gjorde att hon tittade ut genom köksfönstret. Då såg hon en man, som bar på ett barn. Såvitt hon minns hängde barnets ben ned. Hennes första tanke var att det var fråga om ett barn, som bråkade med en förälder. Hon förflyttade sig till vardagsrummet samtidigt som hon ropade till sin sambo att denne skulle vakna. I vardagsrummet tittade hon ut genom ett fönster. Hon iakttog då att mannen bar på barnet och sedan lade ned barnet på marken. Dessutom såg hon att mannen gick ned på knä och i det skedet låg barnet på rygg. Hon kommer ihåg det som att mannen ”grejade med sina byxor och sin gylf”. Hennes tanke blev då att han skulle våldta barnet. Hon sprang ut från sin lägenhet och ned till trapphuset på bottenvåningen. När hon stod innanför porten till huset såg hon mannens överkropp och ansikte när han närmade sig porten. Den iakttagelsen gjorde hon i 1-2 sekunder. Mannen, som såg ”rätt lugn och samlad ut, ”halvsprang” i riktning mot Akensgatan. När han hade försvunnit gick hon ut från huset, varefter hon fokuserade sin uppmärksamhet på

”flickan”. Det var så att hon ropade tre gånger men flickan hörde inte henne. Flickan, som såg ”lite förvirrad ut” och tittade sig omkring, gick i riktning mot ”ICA-hållet”. Emellertid uppmärksammade hon att målsäganden fick hjälp av en person, som hade bil vid ”ICA”. Hon ringde till polisen och berättade om vad hon hade sett. Under samtalets gång återvände hon till sin bostad. Hon har för sig att hon stod i köksfönstret när hon upplyste polisen om att målsäganden hade fått hjälp. Eftersom hon bar morgonrock klädde hon på sig och gick ut igen. – Hon iakttog mannen på ett avstånd om 2-4 meter. När hon såg honom utanför porten var hon ”uppe i varv”; det kan stämma att hon var ”pressad”. Enligt vad hon tyckte såg han lite grov ut. Hans hår var ”mellanbrunt”, vartill kommer att han hade ”lite skägg”. Såvitt hon känner till hade hon inte sett honom tidigare. I nuläget minns hon inte hans klädsel tydligt. Hon har för sig att han bar svarta byxor, en ljusblåaktig tröja och en ”lite sportigare” jacka. Hon har skickat en bild på en ljusblå jacka till polisen. – Senare var hon med vid en fotokonfrontation. Det kan stämma att den ägde rum 2 dagar efter händelsen. Vid fotokonfrontationen såg hon en bild, som hon tyckte kändes ”våldigt träffande rent utseendemässigt”. Hon upplevde att hon kände igen personen på bilden som den som hon iakttog utanför porten. Personen på bilden var lik den bild, som hon hade i huvudet. Det var så att hon tänkte på hårfärgen. Hennes bedömning grundade sig på ”en helhet”. Hon bad att få se bilden igen och då kändes den ”mer träffande”. Hennes upplevelse är att Emil Öhlund ”stämmer ganska väl överens med den bild av ansiktet” som hon har. – Hon vet inte om hon tittade efter vartåt mannen tog vägen.

Mindaugas Dapsauskas har berättat bland annat följande: På morgonen den 26 juli 2017 var hans fru i deras kök i bostaden på Oskarstorget 16 C. Hon skrek ”rädda barnet” och uppgav att en flicka var därute. Genom ett fönster såg han att en man satt på en flicka och att mannen reste sig och sprang i väg. Mannens rygg var vänd i riktning mot honom. Mannen sprang på ett konstigt sätt eftersom mannen samtidigt ”fixade” med sina byxor. Han vet inte var mannen tog vägen. För egen del sprang han ut från det hus i vilket frun och han bodde. När han kom ut iakttog han att

flickan var vid ”ICA” tillsammans med en kvinna. Till flickan och kvinnan skrek han angående vilken riktning mannen hade försvunnit. Han är säker till 100 procent att han skrek till flickan. Hon pekade åt det håll där Oskarsparken låg, varför han sprang dit och sedan vidare till Trädgårdsgatan men han såg inte mannen där. Två byggnadsarbetare upplyste honom om att de inte hade sett någon person. – Iakttagelserna av mannen gjorde han genom ett fönster i bostaden på ett avstånd om cirka 30 meter. Han såg honom aldrig ansikte mot ansikte utan från sidan. Mannen bar ljusfärgade shorts, som nådde till strax under knäna. Vidare hade mannen på sig en ljusblå eller ljusgrå jacka med luva. Materialet i jackan var polyester eller något liknande. Mannen var skäggig och hade ”lite längre hår”, som fladdrade när denne sprang. Det var inte en mager man utan snarare en ”lite rund men inte fet” person. Dennes hy var vit, vartill kommer att mannen var ”svensk” med en ungefärlig ålder av 30-35 år om han minns rätt; det kan stämma att han uppgett 35-40 år till polisen. Han hade inte sett mannen tidigare.

Ola Johansson har berättat bland annat följande: Under sommaren 2017 bodde han i en lägenhet på Oskarstorget 12. En morgon var han lite sen till jobbet. Han har för sig att han skulle börja arbeta kl 07.00. Eftersom han var lite försenad skyndade han sig när han gick nedåt i trapphuset. När han kom till ”bottenplanet” såg han en man, som precis hade öppnat en lägenhetsdörr. Mannen skyndade sig in i lägenheten och stängde dörren efter sig. Den lägenheten låg till vänster i förhållande till husets huvudentré. Från den entrén har han för sig att man måste gå i 2-3 trappsteg för att komma till lägenhetsdörren. Mannen verkade stressad och han upplevde att mannen försökte undvika honom. Det gick ”så himla snabbt”. Han tänkte att det var fråga om en person, som varit otrogen och inte ville bli sedd. När han sedan kom ut från huset såg han en kvinna, som hade morgonrock eller något liknande på sig. Kvinnan pratade i telefon. Han uppfattade att hon samtalade med polisen. Utanför huset befann sig också en man. Det pekades i riktning mot Oskarsparken och han såg att mannen var på väg åt det hållet. I samband med att han senare var på arbetsplatsen fick han av kollegor reda på att det hade varit ett ”våldtäktsförsök”. Den

informationen gjorde att han ringde till polisen. – Till polisen har han för sig att han sade att den man som gick in i lägenheten såg ut att vara festklädd på något sätt. Han hann inte se hur mannen såg ut. Det var så att han tidigare inte hade sett någon person gå in i lägenheten. – Eftersom han inte varit tillräckligt säker har polisen inte visat några ”foton” för honom. – Hans morgonrutiner på arbetsdagarna var att ett larm var påslaget när han gick upp. Emellertid minns han inte vilken tid larmet var inställt på. Efter det att han klivit upp duschade han, vartill kommer att han borstade tänderna. Sedan lade han sig några minuter hos sin sambo. När ett nytt larm sedan utlöstes begav han sig från bostaden till arbetsplatsen. – Den aktuella morgonen var han lite sen eftersom hade han glömt sin väska, varför han sprang upp till sin bostad och hämtade väskan.

Sedan vissa delar av vad som antecknats i protokoll över polisförhör, som hölls med Ola Johansson den 1 augusti 2017, föredragits vid huvudförhandlingen har Ola Johansson tillagt bland annat följande: Det som står i protokollet om att väckarklockan var inställd på att ringa andra gången kl 06.33 och att han då gick upp från sambon för att bege sig till arbetet ”låter bekant”.

Göran Schwartz, som är polisman, har berättat bland annat följande: Det var han som ledde det tekniska arbetet i ärendet. Han var en av två personer, som sysslade med det arbetet. Vid olika tillfällen gjordes det flera undersökningar i Emil Öhlunds bostad. Vid det första tillfället var uppdraget att söka efter kläder, som Emil Öhlund kunde ha haft på sig. Emellertid var det oklart vilka kläder som han letade efter. I en garderob fanns det mycket kläder. I början var dock det intressanta kläder, som fanns i en klädkorg. Han uppmärksammade en jeansskjorta, som hängde i garderoben. Den luktade ”rent” och fick hänga kvar. Någon dag senare fick han reda på hur Emil Öhlund hade varit klädd. När han fick se en bild angående det tänkte han på den skjorta, som han hade sett i garderoben. Tillsammans med någon annan begav han sig till Emil Öhlunds bostad igen. Då togs skjortan i beslag. Den placerades i en påse för att undvika att den skulle ”smittas”. Med ledning av

doftintryck trodde han att skjortan var nytvättad. Bedömningen grundade han också att det fanns veck på skjortan som gjorde att den inte såg använd ut. – Något dygn efter det att han hade fått se ”övervakningsbilder” på Emil Öhlund visste han vad han skulle leta efter. Vid ett besök i Emil Öhlunds bostad hittades en påse, som innehöll en jacka och ett par skor. När han öppnade påsen ”luktade det rent”. – I samband med att han sysslade med ärendet fattade han beslut om att det skulle göras fiberundersökningar av kläder. Polisen hade då tillgång till målsägandens kläder. Det var inte han som hade tagit hand om målsägandens kläder. Dessa hade lämnats till honom. Han kan inte uttala sig om målsägandens kläder hade tagits om hand enligt gällande rutiner. Polispatruller är informerade om att lägga kläder i en påse och sedan tejpa igen den. – Om målsägandens kläder togs om hand först ett dygn efter händelsen är det en brist. – Vid undersökning av trapphuset utanför Emil Öhlunds lägenhet fann polisen ”inget”.

Eleonore Bogges, som är polisman, har berättat bland annat följande: Sedan en lärare lämnat uppgifter med anknytning till målsäganden kallade polisen en man vid namn Fredrik till förhör. Vid förhöret med Fredrik var han överraskad. Han visade bilder från sin telefon. Dessutom fanns det meddelande från hans mamma om en flytt. Polisen hade också kontakt med Fredriks sambo, varvid det framkom att Fredrik och hon hade sovit tillsammans. – Hon har sett Emil Öhlunds jacka i verkligheten inomhus i vanlig kontorsbelysning. Hennes kollega Jenny Jansson har en snarlik sådan jacka. Den hade Jenny Jansson på sig när ”vallningsfilmen” med Joanna Schröder spelades in.

Susann Mannerskog, som är forensiker vid Nationellt forensiskt centrum (NFC), har berättat om vilka metoder som använts vid undersökning av vissa beslagtagna föremål såsom målsägandens tröja och Emil Öhlunds jacka samt tillagt bland annat följande: Fibrer från jackan och tröjan stämde överens när det gäller form, färg, utseende och kemisk sammansättning. Jackan avgav ”ganska mycket” fibrer och tröjan hade ”bra mottaglighetsgrad”. Hon menar att det förekommit direktkontakt

mellan jackan och tröjan. – Normalt sett gör inte NFC fiberundersökningar om det löpt mer än en vecka mellan brottet och anträffandet av plagget om ”man tros ha haft plagget på sig hela tiden”. De flesta fibrer faller av efter 6-8 timmar vid kontinuerlig användning av plagget. Det är ”våldigt, våldigt” sällan som man hittar fibrer på ett tvättat plagg men det är avhängigt bland annat vilka sköljningar som gjorts avseende plagget. – Om det anträffas enstaka fibrer kan det bero på en slump. – NFC har ingen statistik på hur många blåa jackor av aktuellt slag som finns i Sverige. Den typ av fibrer som jackan avgett i detta fall kan finnas även i andra material i till exempel ”byxor eller så”. Hennes erfarenhet är dock att det ofta skiljer i färgbad mellan de här eftersom en tygbal räcker endast till ett visst antal jackor när man syr. Sedan måste man göra nytt tyg och nya färgbad och då kan det skilja men det kan också vara lika. Någon sådan undersökning har inte gjorts i detta fall. – Det är viktigt att man ”paketerar fibrer rätt”. – Om en jacka från samma färgbad som den som undersökts och det i övrigt var lika hade NFC:s resultat vid undersökning av en sådan jacka blivit detsamma som det som redovisats i målet.

Viss skriftlig bevisning m m

Enligt ett intyg den 4 augusti 2017 över rättsmedicinsk kroppsundersökning utfördes sådan undersökning på målsäganden den 27 juli 2017 av ST-läkaren Emma Wernvik. I den av åklagaren åberopade handlingen redovisas följande utlåtande, som också vidimerats av rättsläkaren Erik Edston.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... , avger jag följande utlåtande angående:
Undersökningsfynd Hudavskrapningar på huvudet ... och ryggen ... Slemhinneskada i munnen ... och på underläppen (patientjournal och fotografier). Underhudsblödningar i ansiktet ... , på armarna ... och buken ... Rodnad bakom det vänstra örat och på buken (patientjournal och fotografier). – **Skadornas uppkomstsätt** Utseendet av hudavskrapningen i ansiktet ... och på ryggen ... talar

för att de orsakats av drag/stöt mot hård kantad yta. Liknande skador kan ses efter nagelklösning. Utseendet av hudavskrapningen bakom örat ... är förenligt med att den uppkommit i samband med drag/grepp vid örat. – Utseendet av slemhinneskadan i munnen ... och på underläppen ... talar för att den orsakats av hårt tryck mot egna tänder. Liknande skador kan ses efter slag/stöt mot munnen alternativt i samband med eget bett. – Utseendet av underhudsblödningarna ... talar för att de orsakats av trubbigt våld. Utseendet av underhudsblödningarna på huvudet ... och armarna ... kan tala för att de uppkommit genom stöt mot hård yta i omgivningen där utseendet av skada nr 11 även kan tala för hårt grepp. Utseendet av underhudsblödningarna på buken ... är förenligt med att de orsakats av stöt alternativt grepp av annan person. Utseendet av skadorna är dock ospecifikt och annat uppkomstsätt kan inte uteslutas. – Beskrivningen och utseendet av rodnaderna bakom det vänstra örat på buken är ospecifikt, och då de försvunnit till nästa undersökning tillåter de ingen ytterligare bedömning av uppkomstsätt. – **Skadornas ålder** Utseendet av skadorna är förenligt med att de uppkommit vid den aktuella händelsen 2017-07-26. – **Skadornas svårhetsgrad** Skadorna har ej varit livshotande och förväntas inte ge bestående kroppsliga men.”

NFC har undersökt bland annat tröja, byxa, trosor och ryggsäck tillhörande målsäganden, tops som strukits mot målsägandens högra kind och hals samt Fjällrävenjacka, skjorta och byxa tillhörande Emil Öhlund. Ur sakkunnigutlåtande av den 14 november 2017 från NFC, som åberopats av åklagaren, hämtas följande.

”DNA I två undersökta områden (avseende målsägandens trosor; tingsrättens anm.) (avigsida och rätsida grenpartiet) påvisades sekret/DNA som överensstämmer med målsägande NN själv. I en undersökt besudling (resåren framtill) kunde sekret/DNA som kan jämföras mot person inte påvisas. – DNA Blod kunde inte påvisas på byxorna. (gäller Emil Öhlunds byxa; tingsrättens anm.) *Textila fibrer* Tyget i skjortan utgörs bland annat av klarblå bomullsfibrer som avges i rikligt antal vid kontakt. Sådana fibrer har undersökts på målsägarens ryggsäck ... Då iaktto

endast enstaka fibrer som i undersökta avseenden överensstämde med de klarblå bomullsfibrerna i skjortan. Det bedöms inte relevant att eftersöka fibrer från skjortan på målsägarens byxor ... och tröja ... - *Textila fibrer* Tyget i jackan utgörs bland annat av blå polyesterfibrer som avges i måttligt antal vid kontakt. Sådana fibrer har undersökts på målsägarens ryggsäck ..., byxor ... och tröja ... Då iaktogs tolv fibrer på tröjan och två fibrer på ryggsäcken som i undersökta avseenden överensstämde med polyesterfibrerna i jackan. – **Slutsats** Resultaten talar för att misstänkts jacka ... har varit i kontakt med målsägarens tröja ... (*Grad +2*). – Resultaten talar varken för eller emot att misstänkts jacka ... har varit i kontakt med målsägarens ryggsäck ... och byxor ... (*Grad 0*). – Resultaten talar varken för eller emot att misstänkts skjorta ... har varit i kontakt med målsägarens ryggsäck ... och tröja ... (*Grad 0*). – Frågan om misstänkts skjorta ... har varit i kontakt med målsägarens byxa ... kan inte besvaras med utförd undersökning. – *DNA* Blod kunde inte påvisas på skjortan och inga fluorescerande besudlingar iaktogs på skjortan – *DNA* På topsen (som strukits mot målsägandens högra kind; tingsrättens anm.) påvisades blod. Resultaten talar extremt starkt för att blodet/DNA:t kommer från målsägande NN (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – *DNA* För topsen (som strukits mot målsägandens hals; tingsrättens anm.) erhöles indikation på blodförekomst. Vid utförd DNA-analys påvisades DNA. Resultaten talar extremt starkt för att DNA:t kommer från målsägande NN (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.”

Emil Öhlund har åberopat intyg över rättsmedicinsk kroppsundersökning beträffande honom. Av handlingen framgår att sådan undersökning utfördes på honom den 28 juli 2017 av ovannämnda Emma Wernvik. Handlingen, som vidimerats av den ovan nämnde Erik Edston, innehåller uppgifter om att undersökningen omfattat bland annat Emil Öhlunds händer. Det i intyget redovisade utlåtandet lyder som följer.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsbesiktningen av **Öhlund, Emil Ingemar**, avger jag följande utlåtande angående: **Undersökningsfynd** Inga skador har påvisats.”

Dessutom har Emil Öhlund hänfört sig till en inom Polismyndigheten upprättad händelserapport avseende det aktuella polisärendet. Emil Öhlund har därvid åberopat att det i rapporten noterats följande.

”FLICKAN HAR BITIT MT I HANDEN 26/07/2017 06:53:53” och ”HUND VISAR INTRESSE NYGATAN 82 26/07/2017 07:10:55”

Tingsrättens bedömning, se nedan under rubriken **DOMSKÄL**.

Åtalet i åtalpunkten 2

Närmare hörd över åtalet har Emil Öhlund berättat bland annat följande: På kvällen den 27 november 2017 gick han in i de aktuella lokalerna. Då använde han sitt passerkort. Anledningen till besöket var att han skulle hämta sina tillhörigheter såsom klocka, lampa och namnskylt. Dessa saker hade han i ett skåp, som fanns i ett omklädningsrum. Skåpet var försett med ett hänglås, som han öppnade. Egentligen ville han inte visa sig på arbetsplatsen på grund av misstankarna mot honom angående den händelse, som omfattas av åtalpunkten 1. Han hörde att någon befann sig i lokalerna, vilket gjorde att han blev stressad. Detta medförde att han ”roffade” åt sig allt som fanns i skåpet utan att dessförinnan ha letat igenom fickor i de byxor som låg i skåpet. Eftersom han ville att det skulle gå fort tänkte han inte på vad han tog. Det var dock så att han märkte att han också tog klädesplagg. I skåpet fanns det en påse i vilken han placerade saker som han försåg sig med. Förmodligen var det så att allt som han tog inte lades i påsen. – Vid tiden för den händelse, som omfattas av åtalpunkten 1 var han timanställd inom ambulansverksamheten. När han besökte de aktuella lokalerna den 27 november 2017 hade arbetsgivaren inte

sagt upp honom från anställningen. Han trodde alltså att han fortfarande hade kvar sin anställning. Som anställd inom ambulansverksamheten var det tillåtet att ha tjänstekläder i bostaden. Orsaken till det var att han kunde få tjänstgöra vid på olika ställen där ambulanser var placerade. Än idag har han inte fått del av någon uppsägning angående den nämnda anställningen. – Vid tillfället hade han ingen avsikt att stjäla ambulanskläderna i fråga.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat beslagsprotokoll. Vidare har åklagaren som bevisning åberopat fotografier, som tagits med en övervakningskamera.

Tingsrättens bedömning, se nedan under rubriken **DOMSKÄL**

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åtalet i åtalspunkten 1

Inledning

I brottmål är beviskravet strängt. För fällande dom krävs att det genom utredningen blivit ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade begått gärningen i fråga. Beviskravet innebär att det i praktiken ska vara uteslutet att händelseförloppet varit annat än det som åklagaren påstått. För att beviskravet ska vara uppfyllt krävs att friande förklaringar till det inträffade har motbevisats eller kan lämnas utan avseende som osannolika.

En dom i brottmål får inte grundas enbart på totalintrycket av det föreliggande materialet. Först efter bedömning av de enskilda bevisen kan rätten ta ställning till

hur skuldfrågan ska avgöras. Bevisrätten bygger på principen om fri bevisföring och fri bevisprövning. Detta kommer till uttryck i 35 kap 1 § rättegångsbalken där det stadgas att rätten efter samvetsgrann prövning av allt som förekommit i målet ska avgöra vad som är bevisat. Innebörden av bestämmelsen är alltså att allt material och all bevisning som kan ha betydelse för rättens prövning ska beaktas och att domstolen ska göra en samlad bedömning av allt detta.

Bedömningen av om talan är styrkt ska grundas på den bevisning som parterna har lagt fram för rätten. I mål där det hållits huvudförhandling ska domen bygga på det som förekommit vid förhandlingen. Vad som sagts under förundersökningen får åberopas endast i vissa fall och under särskilda förutsättningar (se 35 kap 14 §, 36 kap 16 § andra stycket och 37 kap 3 § rättegångsbalken; se även NJA 2015 s. 702). I målet har åklagaren och försvararen i viss utsträckning åberopat sådant som antecknats i förhørsprotokoll, som upprättats under förundersökningen. Det som sålunda har åberopats är sådant som rättegångsbalken lämnat utrymme för att få åberopa.

Enligt tingsrättens mening är det svårt att se att det finns något egentligt underlag för att bedöma en tilltalads trovärdighet. Det förhåller sig nämligen så att en tilltalads uppgifter ska godtas så länge de inte har motbevisats eller kan lämnas utan avseende som osannolika.

Åklagaren har i målet åberopat videoinspelningar av förhör med samt av vallningar och konfrontation med deltagande av målsägande NN. Vid det videoinspelade förhöret med målsäganden och vid vallning av målsäganden i bil var inte försvarare för Emil Öhlund närvarande. På särskild fråga vid huvudförhandlingen har försvararen förklarat att Emil Öhlund inte begär någon komplettering av förundersökningen i de sistnämnda delarna. Härigenom får Emil Öhlund anses ha avstått från sin rätt att ställa frågor till målsäganden. Det förhållandet att rätten tillåtit åklagaren att få åberopa dessa videoinspelningar som bevisning kan därför

inte anses utgöra ett brott mot den i artikel 6 Europeiska konventionen d. 4 nov. 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) stadgade rätten till rättvis rättegång. En annan sak i sammanhanget är att tingsrätten genom att målsäganden inte hörts vid huvudförhandlingen inte har haft tillgång till det bästa bevismedlet. Parterna och rätten har alltså inte fått möjlighet att ställa kontrollfrågor till målsäganden. Målsägandens uppgifter måste därför värderas med hänsyn bland annat mot den nu angivna bakgrunden.

Är det visat att målsägande NN utsatts för brottslig gärning, som omfattas av åtalet?

Ramen för tingsrättens prövning är den gärningsbeskrivning, som återfinns i ansökan om stämning. Enligt gärningsbeskrivningen har Emil Öhlund angripit målsägande NN på morgonen den 26 juli 2017 på och intill Oskarstorget i Örebro och med våld försökt utsätta henne för ett samlag eller för annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar skulle ha varit jämförlig med samlag. Vidare innehåller gärningsbeskrivningen följande påståenden.

”Våldet har bestått i att Emil Öhlund har greppat tag i och burit iväg målsäganden samtidigt som han hållit för hennes mun, varefter han kastat målsäganden på marken, tryckt ner henne och hållit fast henne, samt fört in en hand innanför hennes byxor och trosor. – Av våldet har målsäganden åsamkats smärta, blodvite, hudavskrapningar på huvudet och på ryggen, slemhinneskador i munnen och på underläppen, underhusblödningar i ansiktet, på armarna och på buken, samt rodnader bakom ena örat och på buken.”

Målsägande NN har vid det videoinspelade förhöret med henne besvarat ställda frågor på ett adekvat sätt. Hon har även på ett spontant sätt utvecklat sina svar i flera fall. Enligt tingsrättens mening finns det inga direkt avgörande anmärkningar

att rikta mot det sätt på vilket förhørsledaren genomfört förhöret med målsäganden. Den berättelse som målsäganden lämnat får anses vara sammanhängande, fri från motsägelser av betydelse och förhållandevis detaljrik. Berättelsen innehåller uppgifter, som är väl förenliga med påståendet att hon av annan person utsatts för det som anges i andra stycket i gärningsbeskrivningen. Fråga uppkommer då om det lagts fram bevisning, som ger stöd åt det som målsäganden sålunda har uppgett.

Enligt tingsrättens mening ger vad Anette Idestål berättat om sina iakttagelser av en händelse på den aktuella platsen och om vad hon erfor vid kontakten med målsäganden direkt efter det att en man hade avlägsnat sig från platsen stöd åt målsägandens uppgifter. I sammanhanget ska framhållas bland annat att Anette Idestål berättat att målsäganden efteråt hållit sin ena hand vid sitt underliv. Joanna Schröder har omvitnat att hon sett en man bära på ett barn, att mannen sedan placerat barnet på marken och därefter satt sig på knä vid barnet och att mannen avlägsnat sig från platsen. Härtill kommer att Joanna Schröder berättat att hon minns det som att mannen ”grejade med sina byxor och gylf”. De av Joanna Schröder sålunda lämnade uppgifterna är sådana att de ger stöd åt målsägandens utsaga. Mindaugas Dapsauskas har berättat att hans fru ropat ”rädda barnet”, att han sedan sett en man sitta på en flicka, att mannen avlägsnat sig från platsen och att mannen ”fixade” med sina byxor när denne sprang från platsen. Dessa uppgifter får också anses utgöra stöd åt vad målsäganden uppgett om att hon utsatts angrepp vid tillfället.

Utöver de nyss redovisade vittnesmålen har det också lagts fram utredning i form av det rättsmedicinska utlåtandet avseende målsägande NN. Innehållet i utlåtandet utgör ett starkt stöd åt uppgifterna att målsäganden utsatts för det våld som påstås i målet. Vad målsägandens pappa berättat om målsägandens mående efter händelsen får anses utgöra bekräftelse på att hon blivit utsatt för angrepp vid tillfället.

Vid en samlad bedömning av vad sålunda och i övrigt förevarit finner tingsrätten utrett att en man har greppat tag i och burit iväg målsäganden samtidigt som han hållit för hennes mun, varefter han kastat målsäganden på marken, tryckt ner henne och hållit fast henne samt att det nämnda våldet åsamkat målsäganden de skador som åklagaren gjort gällande. Vad angår påståendet att mannen också fört in en hand innanför hennes byxor och trosor finns det ingen annan utredning än målsägandens egna uppgifter. Trots att någon bevisning i form av biologiska eller kroppsliga spår om att annan person berört målsäganden vid direktkontakt med hennes underliv inte har presenterats i målet finner tingsrätten att målsägandens uppgifter därvidlag är tillförlitliga. Vid detta ställningstagande har tingsrätten beaktat vad som omvitnats av Joanna Schröder och Mindaugas Dapsauskas om mannens beteende med sina byxor. Således är det också styrkt att mannen fört in en hand innanför målsägandens byxor och trosor.

Åklagaren har rubricerat gärningen som försök till grov våldtäkt mot barn. I målet har försvararen fört ett resonemang om alternativa brottsrubriceringar. Därvid har han med ett undantag avstått från att namnge sådana rubriceringar. Undantaget utgörs av brottet försök till grovt sexuellt övergrepp mot barn. I det sammanhanget har försvararen vid huvudförhandlingen gett in en dom där åklagaren rubricerat brottet som försök till grov våldtäkt mot barn men domstolen dömde gärningsmannen för försök till grovt sexuellt övergrepp mot barn. Härigenom får den alternativa brottsrubriceringen försök till grovt sexuellt övergrepp mot barn ha förts in i målet som processmaterial. Huruvida någon av de nämnda brottsrubriceringarna ska aktualiseras i målet saknar tingsrätten anledning att ta ställning till innan skuldfrågan prövats i hela dess vidd.

Härefter övergår tingsrätten till att pröva den fråga som anges i nästa rubrik.

Är det visat att Emil Öhlund är gärningsman?

Utredningen ger vid handen att Anette Idestål respektive Joanna Schröder ringde larmsamtal till SOS avseende händelsen i fråga den 26 juli 2017 med början strax efter kl 06.37, att Anette Ideståls samtal kopplades vidare till polisens regionledningscentral i Örebro kl 06.38.26 och att Joanna Schröders samtal kopplades vidare till samma central kl 06.38.51. Mot bakgrund härav går det att sluta sig till att brottet mot målsäganden förövades mycket kort tid innan de nämnda larmsamtalen ringdes in. Vidare får utredningen anses visa att det brottsliga förfarandet pågick under mycket kort tid.

Det framgår av Emil Öhlunds egna uppgifter och utredningen i övrigt att han under natten till den 26 juli 2017 var på en "afterfest" hos Max Brintler tillsammans med bland andra Anna Danielsson och Rebecka Utterheim. Med ledning främst av uppgifter om tider, som lämnats av Anna Danielsson och Rebecka Utterheim, och med hänsyn till vad Ola Johansson omvittnat finner tingsrätten klarlagt att Emil Öhlund gick in i sin lägenhet på Oskarstorget 12 den 26 juli 2017 ungefär kl 06.40. Att Emil Öhlunds bostad fanns i närheten av den plats där målsäganden utsattes för brott är klarlagt i målet.

Med hänsyn till det ovan sagda kan det konstateras att det i och för sig funnits plats- och tidsmässiga förutsättningar för Emil Öhlund att begå brottet mot målsäganden. Denna omständighet binder dock givetvis inte honom till brottet. Fråga uppkommer då om det lagts fram annan utredning som gör det.

Som angetts ovan har det inför tingsrätten spelats upp en film avseende att målsäganden vid ett tillfälle deltagit i konfrontation beträffande åtta figuranter. Filmen ger vid handen att målsäganden från ett insynsskyddat utrymme och i närvaro av en polisman fått se figuranterna var för sig röra sig enligt ett i förväg bestämt mönster och att alla figuranter var enhetligt klädda i gröna "anstaltskläder".

Dessutom framgår det av filmen att målsäganden uttrycker att hon anser att hennes deltagande i konfrontationen är ”läskigt”, att hon ber om att få ha kroppskontakt med polismannen, att hon också under en tid håller polismannen i handen och hon sedan den handkontakten upphört i ett senare skede håller tag om polismannens ena axel eller någonstans i närheten av axeln. Vidare utvisar filmen att målsäganden ber om att få se figurant fyra en gång till och att hon får göra det efter att ha sett alla åtta passera förbi. Av filmen framgår också att målsäganden beträffande figurant fyra uttalar flera gånger att ”det är han”. Det står klart att figurant fyra var Emil Öhlund. Försvaren har påpekat att den polisman, som var tillsammans med målsäganden vid konfrontationen kände till att figurant fyra var misstänkt som gärningsman i målet; åklagaren har förklarat att polismannen, som tidigare hållit förhör med målsäganden, deltog eftersom man inte ville att målsäganden skulle behöva träffa någon annan polisman än den som hon redan haft kontakt med.

Tingsrätten har att värdera målsägandens utpekande av Emil Öhlund som gärningsman. Fråga är om så kallad identifikationsbevisning. Om sådan kan det rent allmänt sägas bland annat följande. Stor försiktighet har ansetts påkallad vid värdering av identifikationsbevisning, framför allt i fall då en målsägande eller ett vittne pekat ut en person som förut varit okänd för honom eller henne (se RH 2011:35). Som tingsrätten ser det måste vid värderingen också vägas in under vilka betingelser som målsäganden eller vittnet gjort sina iakttagelser. Har det varit fråga om ett snabbt, kortvarigt och våldsamt händelseförlopp torde målsägandens eller vittnets förmåga att göra säkra iakttagelser och att sedan bibehålla en oförvanskad minnesbild av förloppet påverkas i menlig riktning. Samma sak torde gälla i fall då iakttagarens eget sinnestillstånd blivit eller redan innan varit upprört på grund av händelsens karaktär eller andra förhållanden. I sammanhanget bör också beaktas om den utpekande är ett barn, som med hänsyn till ålder och mognadsgrad inte kan förväntas ha tillräckligt utvecklad förmåga att urskilja väsentliga nyanser angående en självupplevd händelse.

Målsäganden har alltså vid konfrontationen utpekat Emil Öhlund som gärningsman. Såvitt framkommit var Emil Öhlund en för målsäganden tidigare okänd person. Enligt vad som redovisats ovan har det varit fråga om ett hastigt övergående och våldsamt förlopp där det på goda grunder kan antas att målsäganden ägnat kraft åt att freda sig och då inte samtidigt haft goda möjligheter att ägna uppmärksamhet på detaljer avseende angriparens utseende eller andra identifierbara kännetecken. Vid det polisförhör, som hållits med henne en tid före konfrontationen, har hon uppgett bland annat att hon inte såg så mycket av mannens ansikte, att hon ”inte vet ansiktet men om” hon ”skulle se kläderna å dä, då skulle” hon ”känt igen han”, att hon inte vet vad han hade för ansiktsform och att hon tror att hon inte kommer ihåg något speciellt om hans ansikte. Med hänsyn till vad hon sålunda uppgett framstår hennes utpekande av Emil Öhlund vid konfrontationen som väldigt svagt underbyggt; det ska här erinras att Emil Öhlund vid konfrontationen var klädd på ett helt annat sätt än den man som angrep henne, varför hon vid konfrontationen rimligen inte kan ha lagt den utpekades klädsel som grund för utpekandet. Vad målsäganden berättat om vad hon sett om angriparens flyktväg framstår sammantaget som mycket osäkert, varför det inte kan komma i fråga att med ledning av hennes uppgifter därvidlag göra något säkert ställningstagande till nackdel för Emil Öhlund. Enligt vad målsäganden omtalat bet hon angriparen i ett finger vid överfallet. Emellertid är det utrett att läkare vid undersökning av Emil Öhlunds händer den 28 juli 2017 inte påträffat några skador på händerna. Denna omständighet talar med styrka mot riktigheten av målsägandens utpekande av Emil Öhlund som gärningsman. Det har framkommit att målsäganden efter konfrontationen reagerat på två andra män än Emil Öhlund och att hennes reaktion avseende en av dessa män till och med lett till att denne och anhörig till denne förhörts av polisen i syfte att försöka klarlägga dennes förehavanden den 26 juli 2017. Att målsäganden i det närmaste har utpekat två andra män som gärningsman måste anses förringa värdet av hennes utpekande av Emil Öhlund. Det har framkommit att en polisman, som kände till att Emil Öhlund var misstänkt som gärningsman, var närvarande vid målsägandens konfrontation där Emil Öhlund var en av figuranterna och att det åtminstone i olika

skeden av konfrontationen förekom kroppskontakt mellan målsäganden och polismannen. Frågan om dessa förhållanden medvetet eller omedvetet påverkat målsäganden i samband med hennes deltagande i konfrontationen är onekligen inte betydelselös. Vid tillfället var målsäganden endast 8 år, varför det inte kan uteslutas att hon tagit intryck av och anpassat sig efter upplevda förväntningar från den omgivande vuxenvärlden. Vid en samlad bedömning av vad sålunda och i övrigt förevarit finner tingsrätten att målsägandens utpekande av Emil Öhlund har ett mycket lågt bevisvärde.

Utredningen ger vid handen att Anette Idestål vid en fotokonfrontation inte pekade ut Emil Öhlund, som funnits med på en bild, och att hon i stället visat särskilt intresse för personer på två andra bilder. När hon hörts en andra gång vid huvudförhandlingen har hon uppgett att hon vid det första förhörstillfället tyckte att Emil Öhlund var ”skrämmande lik profilmässigt” den man som hon såg angripa målsäganden. När Anette Idestål befann sig i tingsrättens förhandlingssal har hon rimligen inte haft någon annan person än Emil Öhlund, som då satt på den tilltalades plats, att välja på. Den omständigheten liksom hennes synnerligen vaga och allmängiltiga igenkänningstecken och hennes ställningstagande vid fotokonfrontationen manar till betydande försiktighet vid värderingen av hennes uppgifter såvitt avser gärningsmannens identitet. Tingsrätten anser att hennes uppgifter därvidlag har ett synnerligen lågt, om ens något, bevisvärde.

Av utredningen framgår att Joanna Schröder har deltagit vid en fotokonfrontation där hon förevisats bilder på åtta män, varav en var Emil Öhlund. Det som framkommit om hennes ställningstaganden i identifikationsfrågan vid fotokonfrontationen kan inte anses ha sådan tillförlitlighet att det binder Emil Öhlund till brottet. Inte heller vad hon uppgett inför tingsrätten om att hennes upplevelse är att Emil Öhlund ”stämmer ganska väl överens med den bild av ansiktet” som hon har gör det. Fråga är om osäkra uppgifter vars bevisvärde är mycket lågt.

Det kan tilläggas att svårigheterna med att göra säkra iakttagelser avseende ett snabbt, kortvarigt och våldsamt förlopp återspeglas väl i det förhållandet att Anette Idestål, Joanna Schröder och Mindaugas Dapsauskas lämnat i väsentliga hänseenden oförenliga uppgifter om gärningsmannens klädsel vid tillfället. Anette Idestål har uppgett att mannen hade på sig en kortärmad ljusblå skjorta eller t-shirt och att hon såg mannens bara armar. Mindaugas Dapsauskas har berättat att mannen hade på sig bland annat ljusfärgade shorts. Framförallt vad var och en av Anette Idestål och Mindaugas Dapsauskas sålunda har omtalat avviker definitivt från vad som klarlagts om Emil Öhlunds klädsel under natten till och på morgonen den 26 juli 2017.

I målet har åklagaren åberopat vittnesförhör med forensikern Susann Mannerskog och det ovan redovisade sakkunnigutlåtandet från NFC. Tingsrätten har att värdera den bevisningens styrka. Vad angår resultatet av undersökningen av textila fibrer beträffande målsägandens tröja och Emil Öhlunds jacka kan det i bevishänseende inte anses vara entydigt, varför det inte kan läggas till grund för några alltför säkra ställningstaganden. Enligt tingsrättens mening ger den utredningen inte mer vid handen än att fibrerna, som återfunnits på tröjan, kan ha sitt ursprung från Emil Öhlunds jacka men att fibrerna lika väl kan ha sitt ursprung från ett annat plagg i annat material under förutsättning att plagget genomgått färgbad av samma slag som jackan; enligt Susann Mannerskog kan den typ av fibrer som finns i Emil Öhlunds jacka finnas även i andra material i till exempel byxor. Vilka direktkontakter som målsägandens tröja haft med andra plagg före händelsen i fråga är inte utrett i målet. Inte heller har det presenterats någon utredning som visar att målsägandens kläder hanterats och paketerats på rätt sätt i samband med att kläderna omhändertagits av polisen. Mot bakgrund av det anförda anser tingsrätten att undersökningen avseende textila fibrer inte har ett särskilt högt bevisvärde. Vad angår övriga i sakkunnigutlåtandet redovisade resultat binder inte dessa Emil Öhlund som gärningsman.

Det är utrett att det på Emil Öhlunds dator gjordes olika sökningar avseende pornografiskt material med anknytning till bland annat små flickor och ”porn homemade young abuse” den 23 januari 2015 under cirka en timmes tid; Emil Öhlund har vidgått att det varit han som gjort sökningarna. Vad som sålunda förevarit utgör inte utredning av beskaffenhet att läggas till grund för ställningstagandet att Emil Öhlund är skyldig till brott enligt åtalet. Inte heller vad som framkommit om hans psykiska hälsa gör det.

Med hänsyn till det ovan anförda finner tingsrätten vid en samlad bedömning av den av åklagaren åberopade utredningen inte ställt bortom rimligt tvivel att Emil Öhlund gjort sig skyldig till brottslig gärning enligt åtalet. Följaktligen ska åtalet mot honom ogillas.

Det nyssnämnda ställningstagandet gör att det saknas anledning för tingsrätten att bedöma Emil Öhlunds uppgifter och den av honom åberopade bevisningen, dock att tingsrätten, vilket framgår ovan, har beaktat det av honom åberopade rättsintyget.

Åtalet i åtalspunkten 2

Av Emil Öhlunds egna uppgifter och utredningen i övrigt framgår att han förde ut ambulanskläder i form av ett par byxor och en t-shirt från Universitetssjukhuset den 27 november 2017.

Såvitt måste förstås var ambulanskläderna anförtrodda Emil Öhlund i hans egenskap av anställd vid Region Örebro län. I samband med att kläderna användes av honom i tjänsten får det anses ha förelegat sambesittning av kläderna mellan honom och arbetsgivaren. När han förvarade kläderna i ett låst skåp på arbetsplatsen och det var endast han som hade nyckel till låset torde någon sambesittning inte ha varit för handen så länge som kläderna fanns kvar i det låsta skåpet; i det skedet måste Emil Öhlund anses vara ensam besittare av kläderna. När han, som i det nu

aktuella fallet, tagit kläderna ur skåpet får sambesittning anses föreligga på nytt. Emil Öhlunds uppgift att det var tillåtet för anställda inom ambulansverksamheten att ta med sig tjänstekläder till bostaden har inte satts i fråga av åklagaren och är den inte så osannolik att den ska lämnas utan avseende. Det har inte letts i bevis att Emil Öhlund inte hade kvar sin anställning vid Region Örebro län den 27 november 2017; den omständigheten att han kunde ta sig in i lokalerna genom att använda sitt passerkort talar starkt för att anställningen inte var avslutad. Mot bakgrund av det anförda kan Emil Öhlunds åtgärd att föra med sig kläderna från arbetsgivarens lokaler den dagen inte anses vara fråga om ett olovligt tagande. Redan på grund härav ska åtalet ogillas. Vid angivet ställningstagande saknas det anledning för tingsrätten att pröva frågan om uppsåt.

Skadestandsfrågan

Emil Öhlund har bestritt målsägande NN:s skadeståndsyrkande och förklarat sig inte vitsorda något belopp som skäligt i och för sig. Han har inte invänt mot sättet att beräkna ränta.

Målsäganden har som bevisning åberopat det videoinspelade polisförhøret med henne själv, målsägandeförhör med sina föräldrar, vittnesförhör med Anette Idestål, Joanna Schröder och Mindaugas Dapsauskas, rättsmedicinsk undersökning av henne själv, handling, som utfärdats av rektorn vid hennes skola, och ljudfil avseende Anette Ideståls samtal till SOS Alarm.

Som grund för sin talan har målsäganden inte åberopat annat än att Emil Öhlund gjort sig skyldig till den brottsliga gärning, som avses i åtalpunkten 1. Vid ovan angiven utgång i skuldfrågan i den nyssnämnda delen av målet kan därför målsägandens skadeståndsyrkande inte bifallas.

HÄKTNINGSFRÅGAN

Emil Öhlund har bestritt häktningssyrkandet.

Eftersom åtalet mot Emil Öhlund ska ogillas saknas det förutsättningar för att besluta om att han ska häktas i målet. Följaktligen ska häktningssyrkandet lämnas utan bifall.

ÖVRIG FRÅGA

Anders Ylönens respektive Elvy Wicklunds ersättningsanspråk är skäliga, varför var och en av dem ska tillerkännas begärd ersättning.

ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE se bilaga 2 (Dv 400)

Överklagande senast den 27 april 2018 (Göta hovrätt)

På tingsrättens vägnar

Per Grevesmühl

Avräkningsunderlag bifogas.



Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19900110-3259	Datum för dom/beslut 2018-04-06
Efternamn Öhlund	Förnamn EMIL Ingemar

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2017-07-27	2017-10-13
------------	------------

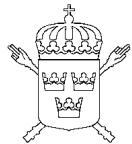
Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift



Örebro tingsrätt
B 3704-17

Åklagarbundet

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 8

INKOM: 2018-01-24
MÅLNR: B 3704-17
AKTBIL: 32

Stämningsansökan

Tilltalade

Emil Ingemar Öhlund (19900110-3259)

Företräds av Anders Ylönen.

Anhållande verkställt 2017-07-27, Häktad 2017-07-30, Häktningsbeslutet hävt 2017-10-13.

Ansvarsyrkanden m.m.

1 FÖRSÖK TILL GROV VÅLDTÄKT MOT BARN

5000-K899535-17

Emil Öhlund har angripit den åttaåriga NN 1, född 2008, och med våld försökt utsätta henne för ett samlag eller för en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar skulle ha varit jämförlig med samlag. Gärningen inträffade på morgonen den 26 juli 2017 på och intill Oskarstorget, Örebro kommun.

Våldet har bestått i att Emil Öhlund har greppat tag i och burit iväg målsäganden samtidigt som han hållit för hennes mun, varefter han kastat målsäganden på marken, tryckt ner henne och hållit fast henne, samt fört in en hand innanför hennes byxor och trosor.

Av våldet har målsäganden åsamkats smärta, blodvite, hudavskrapningar på huvudet och på ryggen, slemhinneskador i munnen och på underläppen, underhudsblödningar i ansiktet, på armarna och på buken, samt rodnader bakom ena örat och på buken.

Våldtäktsgärningen har inte kommit till fullbordan eftersom målsäganden lyckats påkalla uppmärksamhet och Emil Öhlund tvingats fly från platsen. Fara för fullbordan har dock förelegat eller har enbart varit utesluten på grund av tillfälliga omständigheter.

Om våldtäktsgärningen hade fullbordats skulle brottet ha bedömts som grovt eftersom Emil Öhlund med våld överfallit och försökt att betvinga ett åttaårigt barn.

Lagrum: 6 kap 4 § 1 st och 3 st och 15 § 1 st samt 23 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Sekretess NN 1

Oklart om anspråk finns

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden **NN 1** angående händelsen på och intill Oskarstorget i Örebro den 26 juli 2017, genom uppspelning av 4 videoförhör som är cirka 42 minuter, 3 minuter, 11 minuter och 11 minuter långa. Två av filmerna med målsäganden innehåller sedvanliga barnförhör, en film visar en vallning på brottsplatsen och en film visar en live-konfrontation. Åklagaren tar med sig filmerna och en dator till förhandlingen. Filmerna åberopas dels till styrkande av att målsäganden blivit överfallen och utsatt för ett våldtäktsförsök, dels för att tillsammans med annan bevisning styrka att Emil Öhlund är gärningsmannen.
2. Förhör med den tilltalade **Emil Öhlund** som förnekar brott.
3. Förhör med vittnet **Anette Idestål** angående hennes iakttagelser av händelsen, gärningsmannen och målsäganden på och intill Oskarstorget i Örebro på morgonen den 26 juli 2017, till styrkande av överfallet på målsäganden och för belysande av målsägandens mående strax efter gärningen.
4. Förhör med vittnet **Joanna Schröder** angående händelsen på och intill Oskarstorget i Örebro på morgonen den 26 juli 2017, till styrkande av att målsäganden blivit överfallen och utsatt för ett våldtäktsförsök och till styrkande av att Emil Öhlund är gärningsmannen.
5. Förhör med vittnet **Ola Johansson** angående hans iakttagelser på morgonen den 26 juli 2017 av en man i trapphuset på adressen Oskarstorget 12 i Örebro och angående de iakttagelser han därefter gjort utomhus i anslutning till nyss nämnda adress, för att tillsammans med annan bevisning styrka att Emil Öhlund är gärningsmannen.
6. Förhör med vittnet **Mindaugas Dapsauskas** angående hans iakttagelser av en händelse på och intill Oskarstorget i Örebro på morgonen den 26 juli 2017, främst till styrkande av att det varit fråga om ett våldtäktsförsök.

7. Förhör med vittnet **Max Brintler**, dels angående hans kontakter med Emil Öhlund under sommaren 2017 - främst den 25 och 26 juli - dels angående hans vetskap om vilka vägar Emil Öhlund normalt väljer när han ska ta sig från Almbyplan till sin lägenhet vid Oskarstorget, för att tillsammans med annan bevisning styrka att Emil Öhlund är gärningsmannen.
8. Förhör med vittnet **Anna Danielsson** angående vilken tidpunkt hon lämnade en efterfest i en lägenhet i Almby i Örebro natten till den 26 juli 2017 och vid vilken tidpunkt Emil Öhlund lämnade festen, till styrkande av att Emil Öhlund tidsmässigt har haft möjlighet att begå gärningen.
9. Förhör med vittnet **Rebecka Utterheim** angående hennes iakttagelser av vilka personer som befann sig i en viss lägenhet i Almby i Örebro på morgonen den 26 juli 2017, i tidsmässig anslutning till kl. 06.41 då hon tagit ett selfie-foto, till styrkande av att Emil Öhlund har haft tidsmässig möjlighet att begå gärningen.
10. Förhör med vittnet **NN 70** (målsägandens pappa) angående målsägandens mående och beteende i tiden efter händelsen den 26 juli 2017 på Oskarstorget i Örebro, utvisande bland annat målsägandens tankar och rädslor gentemot människor i omgivningen, för belysande av omständigheterna runt målsägandens utpekanden av möjliga gärningsmän.
11. Förhör med vittnet **Göran Schwartz**, Polismyndigheten, angående omständigheterna runt fynden av Emil Öhlunds skjorta och jacka i beslagpunkterna 2017-5000-BG80291 p 6 och 2017-5000-BG78247 p 1 i ärende 5000-K899535-17, för belysande av förutsättningarna för de tekniska undersökningarna av plaggen.
12. Förhör med vittnet **Susann Mannerskog**, forensiker på NFC i Linköping, angående hennes undersökningar av textila fibrer i NFC:s ärende med diarienummer 2017016915 och angående de slutsatser hon dragit utifrån de fynd hon gjort, till styrkande av att Emil Öhlund är gärningsmannen.
13. Förhör med vittnet **Eleonore Bogges**, Polismyndigheten, angående delar av det arbete som har utförts i ärendet för att utreda om det finns någon rimlig alternativ gärningsperson.

Övrig bevisning

1. Rättsmedicinsk kroppsundersökning med fotografier avseende målsäganden, s. 75-85, till styrkande av händelseförloppet och målsägandens skador.

2. Delar av inspelade telefonsamtal från vittnena Anette Idestål och Joanna Schröder till SOS Alarm och RLC (åklagaren tar med sig ljudfilerna till förhandlingen), för att tillsammans med annan bevisning styrka händelseförloppet och gärningsmannens signalement, samt för att tillsammans med annan bevisning visa det tids- och platsmässiga sambandet mellan våldtäktsförsöket och Emil Öhlunds hemkomst, för att i förlängningen av beviskedjan styrka att Emil Öhlund är gärningsmannen. Ljudfilen med Anette Idestål åberopas även för belysande av målsägandens mående strax efter händelsen.
3. Uppgifter publicerade på na.se på morgonen/förmiddagen den 26 juli 2017, s. 48-53, kartor på områdena kring Almby och Oskarstorget i Örebro utvisande bland annat avstånd och olika möjliga vägar mellan de två områdena, s. 54-67, s. 687 och s. 5 i tilläggsprotokollet, en film (som tas med av åklagaren) angående ett staket som behöver passeras vid valet av en av vägarna mellan dessa platser, och skärmdumpar med konversationer mellan Emil Öhlund och en annan person under dagen den 26 juli 2017, s. 179-181. Bevisningen åberopas till vederläggande av de uppgifter Emil Öhlund lämnat om vilken väg han tagit hem på morgonen den 26 juli 2017 och till styrkande av att Emil Öhlund i kontakter med en person under dagen den 26 juli 2017 tillrättalagt sina uppgifter angående vilken tid han kommit hem och vad han sett eller inte sett på vägen.
4. Två protokoll över platsundersökning, s. 97-101 och 102-116, fotografier utvisande ett vittnes position vid iakttagelserna av händelsen, s. 436-437, fotografier utvisande Emil Öhlunds lägenhets belägenhet i förhållande till brottsplatsen, vad man ser av brottsplatsen från Emil Öhlunds och olika vittnens lägenhetsfönster samt olika vägar till och från brottsplatsen och Emil Öhlunds lägenhet, s. 150-164, stillbild från rekonstruktionen med vittnet Joanna Schröder utvisande på vilket avstånd och från vilken vinkel hon iakttagit gärningsmannen när hon varit som närmast honom, s. 184, och foton utvisande vittnet Anette Ideståls position och avstånd då hon iakttagit händelsen, s. 187-189, till styrkande av att Emil Öhlund är gärningsmannen.
5. Sakkunnigutlåtande från NFC, s. 86-96, bland annat utvisande att blodet från målsäganden kommit från henne själv och att målsäganden haft textila polyesterfibrer på sin tröja som i undersökta avseenden stämmer överens med fibrerna i Emil Öhlunds jacka, till styrkande av att Emil Öhlund är gärningsmannen.
6. Protokoll över klädundersökning, s. 117-123, protokoll över fotoarbeten, s. 132-137 och 138-144, fotografi på jacka översänt av vittne, s. 186, jämförelsefoton s. 11-14 och 16-20 i tilläggsprotokollet, förklarande PM till de senast nämnda fotografierna, s. 10 i tilläggsprotokollet, samt fotografier på Emil Öhlund från natten till den 26 juli 2017, s. 166-167 och 173-174 utvisande hur Emil Öhlund var klädd på natten till den 26 juli 2017, till styrkande av att Emil Öhlund är gärningsmannen.

7. Systemdetalje-rapport från Statoil Almbyplan, s. 190, protokoll över analys av digital information avseende Emil Öhlunds mobiltelefon, s. 129-130, samt uppgifter om tidpunkter för telefonsamtal mellan olika personer som deltagit på efterfesten i Almby och ett selfie-foto taget av en person på efterfesten, s. 175-178, för att tillsammans med annan bevisning styrka att Emil Öhlund haft både tids- och platsmässig möjlighet att begå gärningen.
8. Internethistorik med sökningar på Emil Öhlunds dator tillsammans med ett förtydligande PM från IT-forensikern, s. 6-9 i tilläggsprotokollet, PM angående webbhistoriken i Emil Öhlunds mobiltelefon, s. 131, konversationer och fotografier från Emil Öhlund i en gruppchatt, s. 251 och 254-255, samt utdrag från vårdcentralen från Emil Öhlunds journal, s. 223-224, för belysande av en möjlig motivbild för gärningen.
9. Fotokonfrontation 1, s. 336-343, utvisande hur den fotokonfrontation sett ut där vittnet Joanna Schröder pekat ut Emil Öhlund som trolig gärningsman.
10. Uppgifter av PM-karaktär antecknade i inledningen av ett förhör med Joanna Schröder (de tio första raderna i förhöret) s. 408, utvisande omständigheterna runt fotokonfrontationen med Joanna Schröder.
11. Foton s. 21-25 i tilläggsprotokollet, utvisande omständigheter som rätten bör ha kännedom om vid värderingen av målsägandens beskrivning av gärningsmannen och av hennes utpekande av Emil Öhlund.
12. Uppspelning (utan ljud) av en mindre del av rekonstruktionsfilmen med vittnet Joanna Schröder, för belysande av hur förutsättningarna för Joanna Schröder har varit när det gäller att göra iakttagelser av gärningen och gärningspersonen. Åklagaren tar med sig filmen till förhandlingen.

2 STÖLD

5000-K1528666-17

Emil Öhlund har olovligen tagit ambulanskläder till ett värde av 730 kr som tillhörde Region Örebro län. Det hände den 27 november 2017 på USÖ, Södra Grev Rosengatan 18, Örebro kommun. Tillgreppet innebar skada.

Emil Öhlund begick gärningen med uppsåt att stjäla.

Lagrum: 8 kap 1 § brottsbalken

Målsägande

Region Örebro län

Inget anspråk

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Emil Öhlund** som vidgår händelseförloppet men förnekar brott.

Övrig bevisning

Stillbilder från en övervakningskamera, s. 7-15, främst till styrkande av att Emil Öhlund varit medveten om att han tagit med sig ambulanskläder från sjukhusområdet.

Handläggning

Följande personalia bör inhämtas: personutredning.

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen: 3,5 förhandlingsdagar.

Med hänsyn till den allvarliga brottsmisstanken i åtalspunkten 1 bör målet sättas ut med förtur.

Hänvisning till handlingar önskas avseende den skriftliga bevisningen (men åklagaren kommer att gå igenom stora delar av den skriftliga bevisningen på förhandlingen).



SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.



GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 21

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2018-10-12
Jönköping

Aktbilaga 40
Mål nr. B 1191-18

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19900110-3259	Datum för dom/beslut 2018-10-12
Efternamn Öhlund	Förnamn EMIL Ingemar

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2017-07-27	Datum 2017-10-13
---------------------	---------------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Wilhelm Rönnqvist

Dok.Id 280059

Postadress

Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress

Hovrättsgränd 4

Telefon

036-15 69 00

Telefax

036-15 65 36

E-post: gota.hovratt@dom.se

Webb: www.gotahovratt.se

Expeditionstid

måndag–fredag
08:00–16:00



Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se